

JULNUMMER

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (Year) 21.

Lösnummer 5 Cents.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 17 DECEMBER 1913.

Nr 51

Den fatala julaftonen.

För Svenska Canada Tidningen
Af Johan Persson.

Fyra långt ifrån trefliga julaftnar hade Sigge Hjerström upplevat här i landet, sedan han kommit hit före myndighetsåret, mindre för att undgå värplikten än för att här finna lifvets sanna lycka.

Hvart denna består, hade han icke så alldeles klart för sig, men goda inkomster, som med tiden kunde bilda en anseelig förmögenhet, voro icke helt och hållet förbisända i beräkningen.

Hittills hade förhoppningarna icke blivit förverkligade. Inkomsterna kunde icke kallas goda efter amerikanskt mått. Och förmögenheten var lika omsorgsfullt dold som kapten Kidds kassakista. Men allsammans kunde ha varit värre. Och om så varit — åtminstone en tid i början — hade Sigge kanske icke alltför långt tillbaka till Sverige.

Man fästes, märkvärdigt nog, vid Amerika, genom ett litet martyrskap här, i synnerhet sedan det är öfverståndt. Det ligger en viss trollmakt i plåster, där man slitit ont, och man vill liksom på pin kif gå omkring och trumfa där, alldeles oberoende af platsens befolkning.

Sigge Hjerström kände emellertid till "eklut" och hvad därtill hörer endast genom hörsagen, som han dessutom ej trodde mycket på. Han hade strax efter sin ankomst till Chicago, genom vänners bemedling erhållit anställning i en svensk-amerikansk affär. Denna plats bibehöll han alltför länge där med en sorts stilla, resignerad väntrefnad.

Endast vid jul blef denna litet mera akut än annars. Då mindes han så lifligt hemmet i Sverige, granar med frostglitter och många små ljus, upplysta fönster, leende flickor, notknäckning och ett muntert, sorglöst, ungdomsfriskt glädjef. Det gjorde honom mycket melankolisk att minnas detta.

Och nu var det julafton igen här i detta land, där det förekom honom, som vore alla människor främringar, aflastade från de jättstora immigrationsångarna. Därför att han ej gjort bekantskap med några familjer, föreställde han sig att intet familjelif funnes — åtminstone icke på samma sätt som i det gamla hemlandet. Därför var det här icke heller någon riktig jul och i all synnerhet ingen julafton, som framför allt borde kännetecknas af det mest ideala familjelif.

Fyra amerikanska karrikatyror på julaftnar hade han varit med om.

Den första julaftonen, sedan han kommit hem från sitt arbete, hade han tillbringat i sitt lilla ängvärmda ungarstugum och tittat igenom en ärgång af Strix, som han lånat för att skingra julminnesmodet. Den andra hade han varit på en godkänptester, där det luktade illa, till en del kanske af de forlegade kvickheterna och det ruttna skämtet från scenen. Den tredje hade han gått och drivit sig trött i människomassan utanför stadens stora butiker, där belysningen var bländande och bråskan feberaktig. Den fjärde hade han tillsammans med några kamrater, som han var yttligt bekant med, firat jul "på svenskt sätt", som det hette, men kanske inte var. Man hade samlat i den enes ungarstugum och där konsumerat en större kvantitet "julfrojd" — som sådan hade den annonserats i svensk-amerikanska pressen — bestående af Falubrävin, aquavit, punch och annan spiritusosa, importerad eller imiterad, som man skramlat ihop till. Så hade man rök en liten läda cigarrer. Och så hade man varit sjuk dagen efter. Det var allt.

Men denna julafton i Amerika, den femte i ordningen, var han inbjuden till en god vän, som under Zrets lopp ingått äktenskap. — Det blir ingenting annat än bara lite lutfisk och gröt, så gör dig inga illusioner. Men som i alla fall!

Ungefär så låt vännens inbjudning. Och Sigge var ej sen att antaga den, allrahläst som han blivit försäkrad, att julaftonen skulle firas strängt "en familj" och att han skulle betraktas som en af familjen.

Men när han kom till vännens hem, fann han där före sig en ung dam, som han aldrig förr sett — i annat fall skulle han ha observerat henne och äfven kommit ihåg henne, ty hon var mycket vacker, med en skönhet i hans särskilda stil.

Sigge Hjerström hade nämligen ett ideal uppkonstrueradt, han såväl som andra.

Så snart han blef ensam med vännen värdens en stund, förebrådde han denne: — Hör du hör, det är mycket fullt att narra. Du sa' ju att det inte skulle vara någon främmande, och om du visste det, så var det ogentill af dig att ta' mig hem direkt från kontoret och inte ge mig tillfälle att först gå hem till mig och snygga upp litet.

— Hvad gormar du nu för igen? Jag har inte narrat dig. Det är ju bara min hustrus syster Therese och hon får väl anses höra till familjen. Ta' af dig i skjortarmarna!

Ungefär samtidigt öfverföll Therese sin syster ute i köket med frågan: — Visste du att Wille hade främmande med sig hem i kväll? — Ja då! Det var jag som sa' till Wille att han skulle be honom komma. Han är en mycket hygglig och treflig ung man, som arbetar på samma plats som Wille. Jag visste att en ungkarl — en hygglig som han, för han är mycket hyggelig — inte har det så trefligt för sig själf på julafton och hållet skulle vilja vara i familj om han finge.

— Det var då riktigt skamligt af dig att inte säga mig det utan låta mig gå som jag ser ut.

— Sjäpa dig inte, Tessy! Du ser rätt bra ut, tycker han åtminstone, det såg jag på honom, fast han var lite förlagen. Han visste väl inte heller af någon "främmande" ... Se så, hjälp mig nu här med fisken!

Och detta sa' William Younglove — familjert Wille — till sin unga fru, när han kom ut i skafriet för att snoka rätt på någonting starkt till fisken — låtom oss säga s e n a p:

— Vet du, Sigge förebrådde mig att jag inte låtit honom veta att vi hade främmande här, menande Tessy, så han kunnat skruda sig i frack och hvit halsduk. Men är allt bra fjäskig i många fall, när man är ogift, om man också är slarvig i några — eller hur, mamma?

— Ja, och kan du tänka dig, Tessy blef riktigt ont på mig, därför att jag inte låtit henne veta att det skulle komma främmande, så bga tänkt på att pynta sig propert.

— De tyckas således omedelbart vara främmande och därtill mycket angelägna om att göra ett godt inträsk. ... Hi hi hi! ... Det påminner något om vårt första sammankommande på julafton.

— Ja, vi vore också så där främmande för hvarandra och hvar för sig öfverraskade.

— Behagligt öfverraskade. ...

— Men vi blefvo snart bekanta, du. ...

— Så så! ... Detsamma händer kanske med dem dem också. Hvem vet? — Jaha, historien uppberar ju sig själf.

Och de grnade mot hvarandra med gudlös förnöjelse, som två gaminer, som planerat ett skälmsstykke.

Glädje, fröjd och frid i Julens tid

Önskas

Svenska Canada Tidningens alla läsare.

JULSTJÄRNAN

Den stjärnan strålat här i mörkan tid, Du bleka stjärnebild, för troget kära,
Oss män'skborn den bringat fröjd och frid, Som först kom barnets själ att drömmar
Och lyst vår stig med barndomsdrömmar bära,
Och träder mild och tiggande mig nära.

Som barn jag trygg och ödmjuk beder dig:
Af oro, kval var tyllad min lefnads stig.
Gif ro, gif tröst, gif kraft, O Julstjärna!

Hvart än du förer, om till okänd trakt,
Jag följer dig likt österns vise gärna;
Jag vef du leder fram, det är din makt.

— Nils Fison Brown.

O, JULENS NATT....

AF JANE GERANDT-CLAINE.

O, Julens natt, mer klart än stjärnor brinna ditt ljus rann upp, där himlakroppar vandra på vidderna i dans omkring hvarandra att tiggande mot okändt mål försvinna.

Mot okändt mål, i blindo, likt den gnista af hemlös sorg, som sprang ur tankens fråga och rop på svar — ett svar i undrens råga, när endast stumma stjärnor tecknen rista.

O, Julens natt, låt blott mitt väsen svinga sig öfver rymd, där Vintergatans skära skar himlarna, och låt mitt öga spära en väg bland vägar att min tanke vinga.

O, Julens natt, låt andelivets gåtva bli min i världar bortom fästets kyla och gåtoskrift, som töckenvidder skylla, när dagens id och dagens spörsmål sofva.

Kom blott att sakta vid mitt hjärtas röra och lär mig hviska tyst i nattens timma det namnet Kristus att en kraft förminna, som kunde bortom tid och rum mig föra.

O, Julens natt, fall ljusst som stjärnor falla uti mitt sinne att dess oro stilla, när likt ett haf all himlarymdens villa mig syns mot obekanta kuster svalla.

Ett namn, ett enda blott jag ville höra i själens själ långt öfver varats irring, det namnet Kristus, Kristus att förvirring och sorg och nöd till bleka skuggor göra.

O, Julens natt, gif vidderna en tunga att stilla tala bortom tysta lagar, tills den sekund, jag nämner mina dagar, får som en ton i evigheten sjunga ...

Blomblad åt herr Sigfrid Hjerström alldeles samma förnimmelse, fast det under nötknäckningen på tu man är min första jul i Amerika. — Ja, nu får herr Hjerström hand. (Wille torkade, medan fru dimskade ute i köket.) — Ja, fast man ju varit här så pass länge, att man ju borde vara något förbi. Men på samma gång jag nu känner det så hemtrefligt, erfar jag också starkare än någonsin, hur det är att vara hemlös. Hon suckade. — Han suckade. — Så allvarig ungdomen har blivit! anmärkte Wille, som nu kom in. Jag tyckte att jag hörde glädje och glän för en stund sedan. — Ah, man kan väl inte skratta jämt, menade Therese.

När Sigge Hjerström vid midnattstid stod i en snödrifta och väntade på att gå hem till Sverige. — Det är egendomligt att jag har

alldeles samma förnimmelse, fast det under nötknäckningen på tu man är min första jul i Amerika. — Ja, nu får herr Hjerström hand. (Wille torkade, medan fru dimskade ute i köket.) — Ja, fast man ju varit här så pass länge, att man ju borde vara något förbi. Men på samma gång jag nu känner det så hemtrefligt, erfar jag också starkare än någonsin, hur det är att vara hemlös. Hon suckade. — Han suckade. — Så allvarig ungdomen har blivit! anmärkte Wille, som nu kom in. Jag tyckte att jag hörde glädje och glän för en stund sedan. — Ah, man kan väl inte skratta jämt, menade Therese.

När Sigge Hjerström vid midnattstid stod i en snödrifta och väntade på att gå hem till Sverige. — Det är egendomligt att jag har

Det nya landet.

För Svenska Canada Tidningen
Af Nils Fison Brown.

Mörkret föll på. Mörk och grå var himmelen. Snön låg i böga drivor öfver falten, och kring den lilla nybyggstugan på Manitobaslätten låg den fotsdjup.

Därinne lyste ett ensamt ljus, och elden glimmade från spisen, vid hvilken en man satt försjunken i djupa tankar. De broda och kraftigt bysala skallroarna lydde på en storsvart man, och att döma af det ljuslätta häret och de ljusblå ögonen var mannen antagligen af nordisk härkomst. De, som närmare kände honom, visste också, att han var svensk, och att han hette Gustaf Larson.

Det var julafton, och han var ensam. Ensam på den torva, som genom årsläng modat blivit hans. Det var väl knappast underligt, att han under dylika omständigheter ej såg vidare glad ut.

Det var första gången i sitt lif, Gustaf Larson firade jul ensam. Många jular hade han firat i hemlandet, men alltid i familjekretsen. Fattigt hade det nog varit i föräldrahemmet, men vid julafton hade man alltid förstätt att med en så ringa medel upplysa det torftiga hemmet, och hvarje familjemedlem förstod att sprida något af julens fröjd och gamman omkring sig.

I det nya hemlandet hade julen visserligen restaltat sig en smula olika för Gustaf, men ett skimmer af fastighet hade alltid hvilat öfver den. Den första julen i Canada var det väl litet si och så med, men i några glada ungarstugumers sällskap hade den dock blifvit något så när draglig, och den sugande hemlängtan hade för några timmar döfvats. De andra två jularna hade han firat vid en älskad makas sida, visserligen i fortighet men i frid och glädje. Den jul, som nu var rime, hade han hoppats att få firas med ännu större fröjd, ty han hade väntat, att ett par barnsögon då skulle tindra mot honom, hans eget barns ögon.

Men annorlunda var ödet för honom hemskämdt.

Gustaf Larson var en fattig immigrant, då han kom till det nya landet. Från ett torparhem i det nordliga Sverige kom han. Där hade han lärt sig att försaka och arbeta. Arbeta fick han äfven från den första dag, han vistades i Canada, ja arbete mycket hårdt. Efter ett års vistelse delvis i Winnipeg, delvis sysselsatt med järnvägs- och skordearbete hade han genom en sparsamhet, som nära nog gränsade till gnidighet, hopsamlat så pass mycket af denna världens gods, att han kunde eftersända sitt hjärtas älskade dötter, den vackra Maja, som var från samma socken, som han. Han hade äfven råd att skaffa sig en del farmredskap, så att han, så snart det enkla holl- loppet ständat, med sin nya hustru kunde flytta ut på det hemstead, han tagit, och på hvilket han redan uppford en liten koja.

Det var en hård och ansträngande tid, som nu följde. Nybyggjarlivet är sällan en lek, i synnerhet då kassan är tom. Men Gustaf och Maja togo allt med jänmmod, och i gemensam sträfvan blef arbetet lättare.

Till sist hade det börjat ljusna för de unga makarna, och den tredje sommaren var skörden så stor, att de måste skaffa sig hjälp för att berga den.

Det var en ung, vacker och lefnadsglad canadensare, som kom ut till deras farm. Arbetet gick för honom med lif och lust. Glad och skämtsam var han alltid. Men den mera allvarige svensken gillade icke alltid den unge mannens ofta lättäniga skämt, och hade en obeständt känsla af att han icke var fullt att lita på. Men så länge han icke hade någon anmärkning att göra mot hans arbete, grubblade Gustaf icke öfver saker.

Ofrivilligt hade han lagt märke till, att Maja fäst sig vid den unge canadensaren. Hon skämtade med honom, och syntes alltid trifvas väl i hans sällskap. Gustaf reflekterade icke mycket därefter. Han fann det ganska naturligt, att hustrun skulle njuta af en liten omväxling i det trista nybyggjarlivet, och på henne som tänligen nykommen till landet verkade infodningens uppträdande naturligen med nyhetens behag.

Så gingo veckorna, fylla af trätet arbete. Skörden bergades, och snart skulle främlingen lämna dem, och den ensliga vintern med dess idelaf stord för dorren.

Då hände det förfärliga.

Som om det hänt i går, stod det klart för honom. Efter en dags besök i Winnipeg hade han återvänt hem. Han var ovanligt glad och lätt om hjärtat, ty skörden hade blifvit rikligare, än han väntat, och allt annat sig till det bästa. Han hade t. o. m. ansett sig hafva råd att köpa en liten present för sin hustru, öfver hvilken hon säkerligen skulle komma att glädja sig mycket.

Men när han nådde hemmet, fann han huset öde och tomt. Han genomsokte det från källaren till vinden, han ropade sin hustrus namn, men alls förflöes. En hemsk aning grep honom, men han ville icke sätta tro till den. Då fann han slutligen lösningen. Ett kort, i hast sammanskrifadt bref från hustrun, hvilket låg i deras sängkammare, upplyste honom om att hos lämnat honom — för alltid.

Det ofattbara hade således hänt. Hans hustru, hans egen älskade Maja, hade förlupit honom och rymt i sällskap med den unge canadensaren. Maja blef som beöfvad af slaget, som blef honom dubbelt hårdt, då han visste, att hustrun bar hans eget barn under sitt hjärta. — Som i dröm gick han den tid, som nu följde. Mekaniskt utförde han de nödvändigaste sysslorna, men hemmet och hans egen person fingo allt mer förfalla. Hans tankar kretsade ständigt kring det skedd, och till slut förstod han, att detta grubblande så småningom kunde slåcka hans förtärliga ljus.

Då beslöt han att sälja sina agodelar och resa hem till Sverige. Det nya landet, som en gång hägrat för honom som ett lyckans land, hade blifvit honom till förbannelse. Hvad hade han mer här att göra? Det käraste för honom var borta, och några blodsband bundo honom icke vid Canadas jord. Icke väntade han mycket af lifvet i hemlandet, men med energi och arbetsambet hoppades han dock blifva i stånd att förtjäna sitt dagliga bröd. Och kanske han där skulle kunna glömma. ...

Julen var nu inne. Den blef han nödsakad att fira i det nya landet, men om några månader hoppades han hafva allt klart till hemmet.

Hur länge han suttit försjunken i tankar, visste han icke, och icke heller hade han en aning om hvad tiden led, då han plötsligt väcktes upp af en automobils tutande utanför stugan.

En påskhöjd man steg bridskande in i rummet. Med få ord förklarar han sitt ärende: Gustaf Larsons hustru ligger sjuk på ett lasarett i Winnipeg, och främlingen har fått i uppdrag att föra honom till staden.

Gustaf har rest sig upp. Blodet har vikit från hans kinder, likblek med strirrande ögon tager han ett steg mot främlingen och griper dennes arm.

— Är det sant? framstöder han med möda, och när han ännu en gång fått bekräftelse därpå, sjunker han snyftande ned på en stol.

Men det är ju en främling, som står framför honom! Gustaf Larson (Forts. å sid. 6.)

ÖGONEN.

AF MARIKA STJERNSTEDT.

För många år sedan, på den tid, då under kalla vintrar de frugliga vargarna vägrade sig röra fram till knärens på skidorna, hade jag varit på en sådan gård en gång. Hennes namn, det kan göra det mesta! Jag började själv historien, när jag nämner ett litet barn, och det var en historia från vilken och ödeliga skogstrakter i sydliga Polen, men som jag sedan tänkte mig den och vill berättas, kan den lika gärna ha hänt i ett annat land.

Mannen var ute i krig, i något af Napoleons årtal, och den unga hustrun satt ensam hemma. Gården var stor och rik, hufvudbyggnaden höll många rum, men de flesta af dem voro ofärdiga för vintern. Ty det var onödigt att döda så mycket och knappt tillräckligt tillräckligt med den långa tomta filen. Den unga fru residerade i byggnadens ena ände, och när aftonen kom, var hon fullständigt ensam där, ty köket och tjärnarnas rum voro i den helt utsatta. Men när man frågade henne, om hon ikke var rädd, log hon spottigt: rädd, det ordet kände hon inte till, och hon stannade helst i sin gamla soffkammar med människans plåts bredvid sin.

I detta rum hade hon också sitt skrifbord, och när mörkret föll på och allt blef tyst i huset, skref hon ned sina tankar i sin dagbok till honom, den älskade frånvarande, och hon skref också långa brev till honom. Bredvid henne på bordet brunn talgusen ned, hon drömde och längtade, och emellanåt gick hon fram till fönstret och såg ut i vinterhimlen, så oändlig och stjärnbestödd, och som hvalfde sig också öfver honom. Då, tänkte hon, du är min lyckas och stjärnan öfver min väg, och jag vill vara det samma för dig! — Och innan hon gick till hvila, föll hon på knä intill sängen och bad högt, att Herren måtte beskydda honom och föra honom tillbaka till henne. Ty utan honom, hvad blir det af mig, han och i en sådan stund kände hon sig svag och liten som aldrig eljest.

Bakom skrifbordet stod på ett staffli ett porträtt af mannen i naturligt storlek. En skicklig målare hade gjort det, och det föreföll ofta den unga hustrun så lifvande som om mannen själf ståt framför henne, med de stora, mildt lysande ögonen allvarligt riktade på henne, och kvar hon gick i rummet följde de henne. Inifrån hans ögon vill jag aldrig blyskas, tänkte hon, och hon sökte bildens blick för att finna tröst, uppmuntran och stöd. Så snart hon såg dessa ögon, kände hon sitt sinne vekna, och hon fylldes af en önskan att växa och förkofras i det goda. Det var underbara ögon!

Det var en hård vinter det året. Icke bara att kolden var sträng, fatigdomen var stor i det af krig föröddt landet, och det berättades om röfvarband, som drogo omkring, öfverallt i rummet med sig förbittrade människor, plundrade och mördade. På gården, hvarom här är tal, var också fruktan stor, men den unga fru höll modet uppe, hänande de försädda, viss om att oförsäkradhet vore det bästa försvaret. Om kvällen sköt hon själf reglarna för porten och såg till, att fönsterluckorna voro väl slutna, och hon ögnade en sista rond genom köket och tjärnarnas rum, där endast ett par gamla kvinnor lågo, innan hon drog sig tillbaka i sitt eget.

Så satt hon en bekvämlig afton, medan ett vind och vädret rasade och skakade takpannorna. Som hennes vana var, hade hon skrivit, och af öfver och många tankar var hon nu mycket trött. Det hade också blifvit senare än vanligt denna kväll. Hon lade ned pennan, suckade och satte sig tillrätta i stolen. Tröttheten gjorde henne därtill sorgsen, för alla måste hon vänta ett frimodigt ansikte, men här, tänkte hon, här är det tillåtas mig att för ett ögonblick släppa ihop. Talgluset droppade och rann, och hon såg på det utan att gitta röra något. Käre älskade min tänkte hon, och hon lyfte ögonen och sökte porträttet framför henne och den kända, hjälpsamma blicken.

I det samma för en känsla af fasa genom henne, ty alldes tydligt såg hon, hur porträttet ögn blinkat och nu stridade på henne med ett alldes frammande, glasartat uttryck. Hon böjde sig fram öfver bordet och tänkte skarpt. Är jag vaken? Ja. Ser jag klart? Ja. Nu vill jag se upp en gång till, och säkert är allt sig likt igen. — Men när hon åter såg upp, var det främmande, besynnerliga uttrycket lifaktfullt kvar i bildens ögon. Och mer än det, ögonen, som mötte hennes, voro nu mörka och själsliga, i stället för de vanliga ljusa, lysande blå.

Hon förstod strax hur allt hängde samman: en främmande människas stod bakom porträttet, hade skrivit ut dess ögon och betraktade henne öfvandigt och afvaktande.

Åter böjde hon sig ned. Nu kände hon att hennes händer voro kalla som is, och hon måste bita ihop tänderna för att icke kikära skulle skallra. Här var hon alldes ensam, värmlös och i en råförens våld. Hvad väntade hon på? Någonstätt på att hon skulle gå till hvila, för att sedan ge en eller annan signal ut i natten, där med beaktningarna väntade.

kanske skickad af andra, och nu förlamad af hennes djärva ord och röst. Usling, usling, tänkte hon, rädd är du också, vet inte hvad du skall göra med! — I galgen skulle du hänga och inte sitta här.

— Jaså, sade hon, smyckena bryr du dig inte om, bara du får gå! Men tänk om jag nu hopade vilgärning på vilgärning, om jag nu stoppar dem alla i en påse, där ringarna, se här pärllorna, och denna brosch, och här denna kedja. Men först måste du då berättat mig något om dig själf och ditt lif. Det skulle roa mig.

— Jag börde nysa, sade mannen öskert, att ni lofvade Gud en god gärning. Är det detta ni menar nu? — Kanse, svarade hon, kanske. Man får se! Ni grubblar öfver detta och förtär ingenting, stackars man. Berätta bara!

Jag bedrar mig inte, tänkte hon, det börjar verkligen lysna, om också svagt. Ännu en timme att hålla ut, inte mer; men han får ingenting märka. — Hon drog gardinen helt för den smala springan och tände ännu två par ljus i rummet. — Jag tycker om ljus, sade hon, och natten är svart som en önd själ, det hviter omkring knutarna, hör ni, och i veckan refvo vargarna hjäl en landstryker. Ni blinkar mot ljusen, mer än vad ni öfver, inte sant? Men eljest är det

med en snabb rörelse hufvudet, ögonen, till böger, till vänter liksom ett djur, men såg ingen utväg någonstades och gaf sig då gånast. Som han ledde förda den unga fru i dörren, såg han också på henne; det var en som, sorgsen och förvirrad blick. Och han ledde bort och var borta.

Men fru fördes i säng och måste ligga i ett par dagar. Hon omgafs af omsorg, hon låg söm i en divan, i en oändlig hvila, och hon börde sin smögga handling prisa. — När herrn kommer hem, sade tjärninnorna, hvad skall då inte han säga!

— Hvad ha de gjort af rövaren? frågade fru.

— Han sitter fängslad i byn.

— Det var en stackars till rövare! sade hon och skrattade litet, ty nu började krafterna komma tillbaka, och hon tänkte på hur lätt hon ändå rådt på honom.

— Den dumme uslingen, berättade hon. Han trodde hvart ord: att jag skulle skänka honom alla mina pärlor och juveler och låta honom löpa! Är det detta ni menar med en god gärning? frågade han. Verkligen en alltför god gärning att en sådan tjufstryker!

— Tredje dagen frågade hon: — Hvad gör du min rövare i sitt fängelse? Har han frågat efter mig? — Han blef hängd i morse, svarades. Det var onödigt att föda honom längre.

— Det är sant, sade fru, men hon

— Fortare! ropade hon, och hon brann på af längtan efter rummet, hans rum, spåren af hans fjäd, ekot af hans röst under deras långa förtroliga samtal. Hästarna störtade flämtande vid skjutstationerna och nya sattes in. — Låt gå! ropade hon, jag betalar allt.

I ryngningen var hon hemma. Hon darrade af hetta och köld, men allt syntes sig likt, och det lugnade henne. Hon steg ur vagnen: — Följ mig inte, sade hon till tjärninnorna, och hon gick ensam genom filen af kalla och tomma rum, som luktade damm, för att komma till sitt eget, där porträttet stod. Detta var det hon längtat efter utöfver allt. Att stänga in sig här, stanna här, för alltid lefva vidare här, ensam med hans bild.

Hon öppnade dörren, och det blefka ljuset från fönstret med dess frädragna sidengardiner föll rätt på bilden. Men som hon fick se den, gaf hon till ett högt skri och slog händerna för ansiktet. Ögonen, ögonen! Hon hade glömt ögonen. Hon hade glömt, att de skurits ut. Hon hade glömt de emot henne med en tom och släckt blick, som var lik något annat, ett minne, hvilket med ens fylldes henne med fasa och blygsel. Ja, porträttet var där som förut, hennes ögon, de älskade mens porträtt, men ögonen, de hade den eländige rövarens tomma och sorgsna blick, när han föddes förbi henne till fängelset och döden, utan att kunna fatta någon

— Han log, så de tre—fyra guldpilberna i munnen glänste. Ett godt skämt, ha: Sweden konkurrera med United States. Konkurrera! Det var väl att le åt, he?

Jag fick hans historia, kortkaren och i få andrag: — Som fattig pojke hade han "gått" ut. Mönstrade till kofferdis som lättmatros; det var i Helsingborg för rästen. Seglade en sex—åtta år och bytte skutor, rynde också några gånger; lika slät på mynt höst som vär. Traficade så i New York henne, han blef gift med, och fastnade så på landbanken. Kom efter en tid med järnvägsbyrå, där han förtjente bra med "monn". God lust, som kunde ta vara på både honom och pingarna. Därpå fast i järnvägsbyrås tjänst, då han öppnades för trafik, och nu — nåja, inte precis rik men...

Tjugoförde år i våra jämna sedan han drog ut. Femton är outrent hos bolaget. Intet af barnen — han hade sex, de fyra voro vuxna — kunde annat än engelska: skolorna därute, se! — Det var det hela, och det expedierade han på ett litet näfs.

När den svensk-engelska slangen flöt en stund, mest till prarlarandets pris och lof, såktade han af och höll upp. Stridade tyst och frävarande på golfbjörarna. Sökte han något — någon ny parallell mellan "därute" och "därhemma", förkorsande för gamla Sweden?

— Ja se, om en inte längtade så... kom det omsider, lite förstämtdt.

— ??

— Yes, man. En längtar å längtar; de första åren är det rent förfärligt. — Trots allt?

— Längtar, så en blir sugande sjuk, man. — Han undvek krockbetet i min fråga, det var kanske omedvetet. Jag var skånös nog att upprepa: — Man längtar... midt uppe i all härlighet!

Inte nu håller lyckades jag få honom att beträda halisen. Nordbons tungsinthet tyktes infinna sig — hade inte amerikaniserats bort således — Nemesis för hans svenskfiendliga Amerikapris nys? Och på samma gång var han som förvandlad — en helt annan människa. Allt skryt och skroderande, de uppställda försöken till yankee-måner hade liksom fallit af honom — en länad pajskeostym, till hvilken han fotat teaterliksan så godt han kunnat. Nu var halfterren sin kos, dess bättre! och en enkel, rättfram arbetare började trada fram. En svensk arbetare t. o. m.

— Jaså, man kan gripas så våldsam af längtan därute? tog jag vid, för att återknyta tråden.

Han log, men ett annat leende än nys: ett sorgset, väckert.

— Längtar... längtar... Han nickade bekräftande, och på ett sätt, att man förstod, det han själf genogtatt påsen, på tamligt allvar. Yes, man, inget är inget, och så... hufvet mellan knäna, som jag visade nys.

Nå, men hvarför inte rycka upp sig! Förtaga något—skrifva! Skrifva brev. — Mitt inlägg var mera förskvis än allvarligt menadt.

Hans medelssamma leende var valtaligt.

— Det hör, ni inte varit med. Kys det med tillhittetörande ironi. "Kyska opp"... "Skrifva 'letters', well, till en tid, man, till en tid går det. Så är det slut med det också!" "Rycker inte opp" i evighet, "junk".

Han tog sig en funderare för att komma in i stämningen. Nickade för sig själf, medan läpparna rödes af oböjbara ord. Därpå: — Det lod mot "Krismissen" — jul förstär ni. Den kvällen... den kvällen...

Han tystnade igen, men återtog om några ögonblick sakta och liksom skakande: — ... den kvällen på nog alla svenskar tankar blev öfver häfvet, hur mycket de än må ha svurit på sig land, innan de reste — Krismissen, kväll... julfeston —

Vi hade fått poet; inte alla, men till två—tre af oss — letters. Hade kommit veckan förr. Så om kvällen... hade tagit rätt halva dagen—strå mot oss... Så om kvällen — det var ingen som ville säga något, å skändes (Forts. å sid. 6)

Han tog sig en funderare för att komma in i stämningen. Nickade för sig själf, medan läpparna rödes af oböjbara ord. Därpå: — Det lod mot "Krismissen" — jul förstär ni. Den kvällen... den kvällen...

Han tystnade igen, men återtog om några ögonblick sakta och liksom skakande: — ... den kvällen på nog alla svenskar tankar blev öfver häfvet, hur mycket de än må ha svurit på sig land, innan de reste — Krismissen, kväll... julfeston —

EN BIT NÄFVER.

AF ELF NORRBO.

Som han skrot, kar'n, med sitt U. S. A. Allting så stort, så fortäfligt, öfverväldigande. Järnverk, landbruk, järnvägar, affärsförhållanden — "de förmåsta i världen, man!"

Han var läglagd, mager och se-nig och tamligen brunbetsad. Händer med behärdliga fingrar och utpräglade slitknogar.

— De tala så mycket om återvandring af svensk-amerikaner nu, "immigraschén" di kallar't— flytta Amerika öfver till Sweden och allt det där. No, man!

Han log, så de tre—fyra guldpilberna i munnen glänste. Ett godt skämt, ha: Sweden konkurrera med United States. Konkurrera! Det var väl att le åt, he?

Jag fick hans historia, kortkaren och i få andrag: — Som fattig pojke hade han "gått" ut. Mönstrade till kofferdis som lättmatros; det var i Helsingborg för rästen. Seglade en sex—åtta år och bytte skutor, rynde också några gånger; lika slät på mynt höst som vär. Traficade så i New York henne, han blef gift med, och fastnade så på landbanken. Kom efter en tid med järnvägsbyrå, där han förtjente bra med "monn". God lust, som kunde ta vara på både honom och pingarna. Därpå fast i järnvägsbyrås tjänst, då han öppnades för trafik, och nu — nåja, inte precis rik men...

Tjugoförde år i våra jämna sedan han drog ut. Femton är outrent hos bolaget. Intet af barnen — han hade sex, de fyra voro vuxna — kunde annat än engelska: skolorna därute, se! — Det var det hela, och det expedierade han på ett litet näfs.

När den svensk-engelska slangen flöt en stund, mest till prarlarandets pris och lof, såktade han af och höll upp. Stridade tyst och frävarande på golfbjörarna. Sökte han något — någon ny parallell mellan "därute" och "därhemma", förkorsande för gamla Sweden?

— Ja se, om en inte längtade så... kom det omsider, lite förstämtdt.

— ??

— Yes, man. En längtar å längtar; de första åren är det rent förfärligt. — Trots allt?

— Längtar, så en blir sugande sjuk, man. — Han undvek krockbetet i min fråga, det var kanske omedvetet. Jag var skånös nog att upprepa: — Man längtar... midt uppe i all härlighet!

Inte nu håller lyckades jag få honom att beträda halisen. Nordbons tungsinthet tyktes infinna sig — hade inte amerikaniserats bort således — Nemesis för hans svenskfiendliga Amerikapris nys? Och på samma gång var han som förvandlad — en helt annan människa. Allt skryt och skroderande, de uppställda försöken till yankee-måner hade liksom fallit af honom — en länad pajskeostym, till hvilken han fotat teaterliksan så godt han kunnat. Nu var halfterren sin kos, dess bättre! och en enkel, rättfram arbetare började trada fram. En svensk arbetare t. o. m.

— Jaså, man kan gripas så våldsam af längtan därute? tog jag vid, för att återknyta tråden.

Han log, men ett annat leende än nys: ett sorgset, väckert.

— Längtar... längtar... Han nickade bekräftande, och på ett sätt, att man förstod, det han själf genogtatt påsen, på tamligt allvar. Yes, man, inget är inget, och så... hufvet mellan knäna, som jag visade nys.

Nå, men hvarför inte rycka upp sig! Förtaga något—skrifva! Skrifva brev. — Mitt inlägg var mera förskvis än allvarligt menadt.

Hans medelssamma leende var valtaligt.

— Det hör, ni inte varit med. Kys det med tillhittetörande ironi. "Kyska opp"... "Skrifva 'letters', well, till en tid, man, till en tid går det. Så är det slut med det också!" "Rycker inte opp" i evighet, "junk".

Han tog sig en funderare för att komma in i stämningen. Nickade för sig själf, medan läpparna rödes af oböjbara ord. Därpå: — Det lod mot "Krismissen" — jul förstär ni. Den kvällen... den kvällen...

Han tystnade igen, men återtog om några ögonblick sakta och liksom skakande: — ... den kvällen på nog alla svenskar tankar blev öfver häfvet, hur mycket de än må ha svurit på sig land, innan de reste — Krismissen, kväll... julfeston —

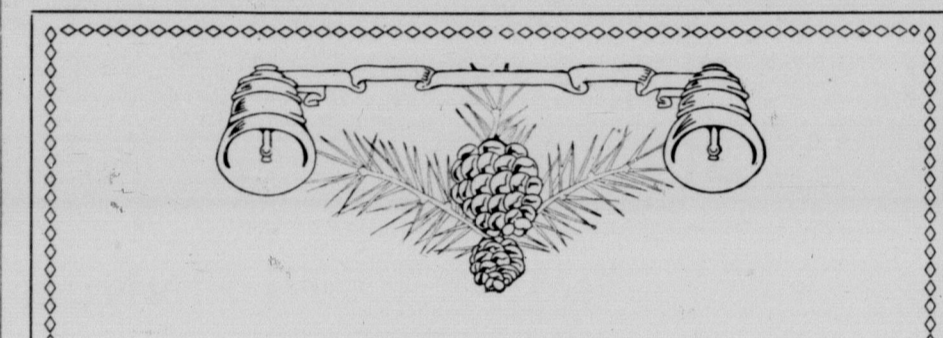
Vi hade fått poet; inte alla, men till två—tre af oss — letters. Hade kommit veckan förr. Så om kvällen... hade tagit rätt halva dagen—strå mot oss... Så om kvällen — det var ingen som ville säga något, å skändes (Forts. å sid. 6)

Han tog sig en funderare för att komma in i stämningen. Nickade för sig själf, medan läpparna rödes af oböjbara ord. Därpå: — Det lod mot "Krismissen" — jul förstär ni. Den kvällen... den kvällen...

Han tystnade igen, men återtog om några ögonblick sakta och liksom skakande: — ... den kvällen på nog alla svenskar tankar blev öfver häfvet, hur mycket de än må ha svurit på sig land, innan de reste — Krismissen, kväll... julfeston —

Vi hade fått poet; inte alla, men till två—tre af oss — letters. Hade kommit veckan förr. Så om kvällen... hade tagit rätt halva dagen—strå mot oss... Så om kvällen — det var ingen som ville säga något, å skändes (Forts. å sid. 6)

Han tog sig en funderare för att komma in i stämningen. Nickade för sig själf, medan läpparna rödes af oböjbara ord. Därpå: — Det lod mot "Krismissen" — jul förstär ni. Den kvällen... den kvällen...

Nordjul.

Nu är tyst i Hvita Landet,
stad och gård ha hylgens ro.
Snön är djup i hemnets mo.
Högt i rymden stjärnbandet
skinrar som en gyllne bro.

Böjlan drömmar under isen,
drifvann rundar sig på snön.
Vargen ströfvar kring i lön.
Djupt vid sus af vinterbrisen
kornet sofver under snön.

Asars gråa skogar rufva,
vita furusängar går.
Norrskén öfver viddens står.
Fjället, svept i nattens hufva,
gickar blick, som uppåt trår.

Köld är hård vid stjärnors gnister.
Ringdans rundar sig i alla hus,
gula tindra granens ljus.
Tomten ur sin julsäck rister
gåfvor ut vid barnens brus.

Arets lömska smärtor vika,
lätt blir hvarje mänsko bröst.
Grädans arme finner tröst.
Rik och fattig, alla lika,
signas af Den Hvites röst.

Fredrik Nyeander.

godt att sitta här, och med mat i magen till! Se, sade hon, och hon tog fram ett skrin, öppnade det och visade innehåll: — Ännu mer dyrbarhet, af hvilka det kunde följa mig att ge ett par med på färd. Men ni skulle ju först berättat för mig!

Den stackars mannen hade alldeles slunkit ihop. Utsvulnen och förbå han hade varit, nu hvilade han i denna mjuka linstof, blandad af ljus och prakt, och mattefrens steg på hufvudet. Han vågade ändligen se på den gullfulla unga kvinnan, hans uttrycksfullt glänsande ögon mötte hennes. Nej, sade de, detta är ingen dröm, men hvad är det, och hvart föres jag? Det band hans tunga, hans händer blefvo som bly, hvad var detta! Kanse något gammalt, rumsalt, längesdan glömdt börjar kvar sig inom honom, man vet inte, hon som oförväntat betraktar honom vet ingenting, men på en gång rinna tårar öfver hans kinder och fära dem med två ränder genom smutsen.

Den unga kvinnan lysnade spändt och lyhörd utåt huset. Gick det inte i farstun nu? Hur lång tid som gått, det vågade hon inte bedöma, kanske var redan dagen inne? Jo, säkert var det steg hon hört, men kunde hon vara säker nog? Hon lekte med nägra af skrinets smycken, lät dem gnistra mot ljuset. — Se, sade hon, skall detta också i påsen? Men hur gör det med historien? Gräter ni?

Och nu hade mannen fallit på knä och snyttade högt. Han stannade något, men det blef ingen mening i hans tal. Den unga kvinnan såg förundrad på honom. Nu blir han också tokig, tänkte hon. Gud, låt detta taga ett slut!

Och som Gud genast hört hennes skallan, verkligen, det kom steg i huset, nu vore de tydliga och berättade sig hennes dött. I ett språng var hon där, hon ryckte upp och ropade ekande, nu med ens själf förbi af den förfärliga spänningen, af det krävande spelet: Hjälp! Hjälp! Fångala rövaren!

Det var snart gjordt. Han vände

ting af det grymma och förfärliga cykelspelet. Hvad hade hon gjort, och hur vågade hon begära barmhärtighet?

Tjärninnorna tassade fram i dörren efter henne, men de stannade tyta och försagda. Hon hade slunkit ned på knä, ändligen gråtande och bedjande, med pannan ölmjukt mot golvet, och hon hörde ingenting. Då vände de och gingo tillbaka, som de kommit — ty det förstod de att hästskede något, där de icke hade lof att störa.

SELMA LAGERLÖF OM JULEN NU FÖR TIDEN.

Mor sitter och talar om hur det var om julen förr i världen, då hon bodde på landet. Jag tror inte, att hon tycker, att hon har firat en riktig jul, sedan hon flyttade till staden.

Först måste man hålla på och rusta i minst tre veckor för att kunna ta emot julen. Man fick lefva i ofrednad och brådska, vaka som ögon röda vid talgljus och förtäglor, frysa i boden vid köttslanterner och i bryggstug vid öfbryggen. Det var sådan brådska med byk och bak och rengöring, att man fick stiga upp kloekna två om morgonen. Men både matmor och tjänstefolk underkastade sig alltsammans utan knot.

Då alla sysslor voro slutade, kom den heliga kvällen öfver dem som en ljuförtrollning. Julen verkade, att skämt och cykel, rim och lustigheter kommo dem på tungan alldes utan ansträngning. Allas fötter fingo lust att svinga i dans, och ur sinnet mörka vär framträdde danskarrens ord och melodier, fast man alla inte kunde tro, att de funnos kvar där. Och alla människor voro glada, så länge som julen varade.

Men nu, då man får köpa sina grenljus hos speerhandlaren och sitt julöl hos bryggaren och inte behöfver frysa och vaka, nu vet man ju inte om att det är jul. — Selma Lagerlöf.

Glömd ej att förnya er pennermission.

Från Oro och Strid.

Illustrationer af Emil Lindqvist.

"Our little system have their day, They have their day and cease to be." Tennyson.

Fruken Hulda B. kom till Canada i november månad. Hon hade uppfostrats i ett godt hem i gamla Sverige. Hennes utsikter i detta nya land voro glädjande an många annans, ty hon ägde en mängd lyssande egenskaper.

Hennes samtal var kvickt. Svaren voro blygsamma, fastän de stundom hade en skämtsam anstrykning. Detta gjorde att Hulda B:s nyförvärfva vännor alltid gladdes åt hennes umgänge. Dock kunde man icke undgå att märka att hon högst ögnarna slöt sig till någon med förtrohet.

Det var en, som vid stationen där hemma med en varm handtryckning hade överlätit henne en bukett af de blygsamma blommorna. Aldrig skulle han blifva förgätn.

Från hennes tidigare år framrullades i hufva men allvarliga bilder af en, hvars minne hade varit en lykta för hennes fot, en styrka i präfnar och frestelser, och hvilken hon hade lofvat att alltid behålla sin själ ren. Hennes fingrar vandrade över klaviaturen obestämtd fantiserande och framkallade sökande, engliga toner, tills omsider örat smektes af ett harmoniskt ackompanjemang till den känsliga melodien af "Min moders bön".

Fruen hade kommit hem och tyst smugit sig in i ett angränsande rum. Hon var djupt gripen af denna musik, som för henne framstod som ett mystiskt skönt, från en för henne ofattigt känslovarld, framkalladt potpourri. Tjanarinnan sjöng "Min moders bön" om och om igen, tills helt plötsligt hennes spensliga figur slappades och hennes hufvud sjönk mot bröstet, medan händerna ännu drojdes kvar på tangenterna. Öfvervågad af känslor brast hon ut i djupa snyftningar och hennes vackra hufvud sjönk allt djupare och djupare, tills hon helt dolde ansiktet i sina händer. Hon grät länge, fastän med dämpade utbrött.

Hon trodde sig ju ensam, och hvar för sig skulle hon ej nu gifva fritt utlopp åt sina känslor. Det var ju dessutom snart jul. Hon hade sett hur folk köpte presenter af alla slag, fastän hon ej själf väntade att få någon julklapp i år. Hon hade dock för öfver två veckor sedan sändt kort till alla de nära vännerna i Sverige.

Julstämningen, trängde sig nu på henne och utan att veta hvad hon gjorde torkade hon sina tårar och spelade och sjöng med glädje och lust: "Nu ha vi jul igen". Några allvarigare ackord kommo henne att stämma upp i barnsängens: "När juldagsmorgon glimmar jag vill till stallet gå" o. s. v. I tanken såg hon den på juldagsmorgon upplysta landsortskyrkan, dit hon som barn brukade åka med sina föräldrar, och utan att själf veta huru hon sjöng med djup andakt: "Var hälsad, sköna morgonstund, som af profeters heiga mund är oss bebadad vorden", tills hon kom till tredje versen: "Han tårar falla skall som vi, förstå vår nöd och stå oss bi".

Länge kom hon icke. Igen brast hennes hjärta ut i häftiga konvulsioner. Sakta uppreppade hon orden: "Han tårar falla skall som vi, förstå vår nöd och stå oss bi". Första — vår nöd och stå oss bi — Det var ju förstelse, som hon totalt saknade, och därför kände hon sig så obekvämligt ensam, särskildt nu när det led mot julen. Kloeken i salen slog elfva. Hon reste sig upp för att på, men bakom henne stod frun med förfyllda ögon och sökte göra klart för den ovanliga jungfrun att hon ville höra mer af denna så obegräpliga men härliga musik.

Var tjanarinnan däremot kände sig förebrådd att på detta sätt finna sig ertrappad inom ett område, som icke tillkom henne som arbetslös. Tyst smög hon sig med sin smärta till sitt rum.

Nästa morgon finna vi henne uppe på bestämd tid. Frukosten är i ordning. Herrn och dottern och frun, — som i förbigående nämndt berättat om del af det sagda — kommo till bordet. Tystnad rådde. Hulda passade upp vid bordet som vanligt. Med särskildt inträse följde man nu den sällsamma flickans alla rörelser. Man märkte också att hennes kinder nu voro något blekare än vanligt.

Herrskapet ställde sig i förbindelse med en svensk, de kände, för att utforska något om Huldans förfätna. De förste idel välviliga tankar, ty de kunde ej undgå att märka att de hade en något ovanlig person i köket. Hulda blef så att möta en person som hon kunde tala med och som därtill var vän i familjen där hon var anställd; men sina hemligheter behöll hon för sig själf.

Ennå kvällen hade hon intagit sängen. Hon kände sig så svag att det var omöjligt för henne att arbeta. Om två dagar finna vi henne på sjukhuset. Febern hade tilltagit. I yrseln sjöng hon och talade på ett för sköterskorna frammande språk, och man fann det rätt besvärligt många gånger att taga lämplig vård om denna patient, ty det var ju ingen som kunde tala med henne.

På sjuffva julfattionen syntes hon mera sansad än vanligt, men i den halflumner, som febern så ofta skänker talade hon mycket. Det var ett ord, som sköterskorna uppsnappade och som ofta återkom. Detta ord var — mamma — Kloeken några minuter före sex öppnade den sjuka sina ögon och såg ut i rummet med en blek full af uttryck — och känsla, såsom hade hon sett någon välbekant. Hon reste sig upp, räckte fram sin hand och sade med en röst så mjuk och förtrolig men på samma gång genomträngande: — Mamma, — Edv — — De visste ett det var ett namn Edvard. Hon sjöng tillbaka till kudden, slöt sitt öga som till hvila och läpparna krusades af ett knäppt märkbart leende.

Hon dog på julfattionen ett par minuter efter sex. Så lydde rapporten. Men den goda, stilla, blygsamma och trossna Hulda hade gått från oro och strid till fira-jul i ett bättre land än detta kalla och stormiga Canada. Hon gick dit där hon ej skulle behöfva känna sig ensam. Vännen, som förstod hennes nöd och om hvilken hon sjöng, tog henne till sig. Den julen fattade hon innebörden af engelskans ord frid.

Bland hennes saker fann man afgångsbetyg från ett åtta-klassigt läroverk för flickor, ett högt visord från Kungliga musikiska akademien i Stockholm jämte upplysningar att hon förtjänstfullt genomgått Eva Hellmans hushållsskola i Stockholm.

Bref föräddat till hennes föräldrar båda voro döda och att de lämnat henne så godt som arflos. Vissa kritiska förhållanden gjorde att hon reste ut för att, sedan hon lärt engelska, söka bereda sig en framtid i främmande land.

En mycket fänslande hjärtresan fann man också uttryckt i de efterlämnade breven. Det var med synnerlig smärta man sände den prisade blomkuketten af de oskyldiga Förgät-mig-er med den aflidas porträtt och sista hälsning till den ensamma och sorgande Edvard. Huden lät släddes ej alltid endast glädje med sig.

Ty mången har drivits från glädjens värld och mången har svikits på jordlivets färd och hoppet om glädje har vissnat.

De minnen om julen de följa oss än i stridernas brus, bland försoffade män, och vittna om friden som varar.

Ack, äfven om julen man stundom får se den fruktade döden med tårar och ve forskningar de hopp, som vi hyste.

EN JULFATTION I NYA SVERIGE.

(Forts. fr. sid. 2.)

af stridsyxorna. Allt flera indianer strömmade till, men svenskarna höll stånd alltiemt. De spredt sig icke utan kämpade i slutet trupp. Öfverallt var jänker Kant Liljebock. Hans stamma hördes uppmuntrande och äggande, allt medan hans huggvärja brökte den svartfärgade fjäderpydda skallen på någon allt för djärt närgående mingo.

Hälten den från storstugan ropade han. Oss alla först, blott icke kvinnorna! Måns Kling, Landsökaren, hade valt sin plats vid trappan till storstugan. Han hade skjutt så att pipan på hans tunga muskedunder sprangit.

Men kölfven fick användas i stället. Noga vaktande att ingen af röskinnens skulle smyga sig bakom honom stod han och väntade tills det på nytt skulle bli hans tur att höja sitt stympe vapen.

Och mot honom kom nedbukad en reslig indian. Bredbent stod Måns Kling där. Han såg fienden komma och var beredd på att han plötsligt skulle råta på kroppen och slunga stridsyxan. Men röskinnets taktik var en annan. Innan Landsökaren hunnit fatta hans förehållande, hade indianen stuekit sin nacke mellan hans ben och med en kraftig knyck af öfverkroppen slungade han sin fiende öfver sig ut på gårdsplanen. Innan blekansiktet hunnit komma upp, skule höfdingen vara en rykande skalpr rikare. Men knycken hade varit så kraftig, att Måns Kling tumlade icke blott ett hvar, utan två, rakt in i hopen af stridande frimän. Och det blef hans räddning. Indianen stod där och

ökte sin motståndare, som alldeles förvunnit. I blinken reste sig Landsökaren, alldeles oskadad, och nu steg han fram mot indianen.

— Så är det du, Singori, Mingoernas store höfding, utbrast han. Är det så du visar oss tacksamhet för det jag, när värflöden brusade nedför Poutaxat, räddade dig från att ynkeligen förgås i forsarna.

Landsökaren har tagit frän mig mina skogar, svarade indianen. — Där sade du en gemen osanning, röskinn! utbrast Måns Kling häftigt. Hafva vi icke ärligt betalt dig hvarje stycke. Du är feg och en löf-tesbrutare.

Singori slungade i stället för svar sin tomahawk. Men Måns Kling hade icke förgäfvats i alla år lefvad bland de vänligt sinnade indianstammarna. Han fängade tomahawken i flykten, och innan höfdingen hunnit att loka sig ned till själlförsvaret, såsade den tillbaka och fastnade i pannan på röskinnets, som med famlande armar föll baklänges till marken.

Flera af indianerna, som befunno sig i handgemning i närheten, märkte höfdingens fall och ett kånkotat steg från dem. För ett ögonblick tycktes stridsifver hos de anfallande något forlamad och frimannen lyckades driva dem närmare palissaderna. Det var dock förtvifladt. I längden skulle de icke kunna hålla stånd mot öfvermakten, men själva sina lif så dyrt som möjligt — det beslutet lästes i hvarje anlete, nedblodadt eller svart af kretet från fängpannan.

Fru Armgard hade lämnat stridsplatsen för att trösta de förtviflade kvinnorna. I ett nu rusade hon ut på förstugubron. — Mod! Mod! ropade hon. Herren öfvergifver icke de sina. Räddningen har kommit.

Och innan någon af de kämpande svenskarna hann fatta, hvad hon menade, hördes dånande hurrarop från den del af stridsplatsen, som låg mot floden, och öfver palissaden där kastade sig flock på flock af okända män. Med lyftade bösskölfvar rusade de mot röskinnens. De tycktes växa upp ur marken — ett hundra, två hundra.

Indianerna gifvo till illande tjut, icke af stridsyxorna utan af fasa. Hvarifrån kommo alla dessa blekansikten? Det var ju icke något slut på deras massa, och hals öfver hufvud begifvo de sig på flykten inåt skogen. På mindre än fem minuter fanns icke ett röskinn inom Printzhofs hank och stör, icke ett lefvande, men flera döda lågo kvar där. Frimännen sågo sig också häpnad omringring. Nya män, nya ansikten, nya bössor! Var det ett under? Stumma bleckade nybyggarna på främlingarna. Nej, icke främlingar! Det var

svenskar. Gud hade sändt dem. Men hur?

Fru Armgard gick emot en man, som trädde fram ur hopen af de nykomna. — Välkomna, i Herrans välsignade, sade hon med högtidlig röst. Jag såg från fönstret genom gläntan i skogen fartyget kasta ankar. Hvem är det jag hälsar?

Jag är den nye guvernören, Johan Rising, svarade mannen, och Gud låt vårt fartyg med trehundrafemtio svenska svenskar komma härunder just som skottvaxningen började. Vi förstolo faller väl, att fara var så färdig, fastän vi icke visste på hvad sätt, satte så ut båtarne och lyckades komma i rätt tid. Ara vare Gud!

— Ara vare Gud! svarade alla omkring och blottade sina hufvuden. Från spåren af striden på gården vände guvernören med fru Armgard nästan med häpnad på den nykomne, som såg så manhaftig och förnäm ut. — Det är gamla Sveriges juldagsning till oss alla, sade fru Armgard högtidligt.

Skullnad.

Min farbror var med sin beaktadt hironomden i Schweiz och såg Mont Blanc. Och han blef så öfvervågad af detta naturens imponanta jätteteck, blef så gripen af sin egen ringhet, att han sjönk ned på sina knän i tyst beundran. — Din farbror! — Nä — å du tåking, han är byråchef. Betjenten, förstas.

PATENTER

anskaffas och säljas. Har ni en idé, en uppfinning eller ett formulär? I så fall patentera den och fortjåna pengar på den. En enkel uppfinning inbringar ofta tusentals dollars åt uppfinnaren. Nästana alla som patentera goda uppfinningar hafva blifvit rika på dem. Tänk på en förbättring af någon nyttigt artikel, gör en blyertsteckning af den och sänd den till mig, så skall jag säga er om den är god. Ingen afgift för mitt uttalande. Om den är god, skall jag patentera och sälja den åt er. Gör det i dag. Fabrikanter och kapitalister betala stora belopp för goda patent. En enkel hushållsartikel, postorderartikel, farmredskap, en nyhet, leksak, spel eller annan nyttigt sak, som är ny, kan patenteras och säljas för god pris kontant. Patent skapa förmögenheter. Besök eller sänd skiss i dag. Fri bok. H. J. SANDERS, Patentadvokat. 35 So. Dearborn St., Chicago, Ill. 105 Crilly Bldg.

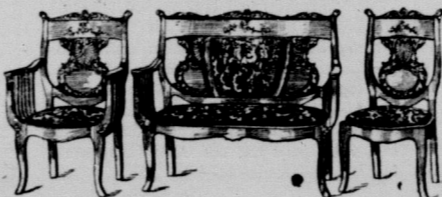
Speciella kontanta priser för Julen.

Chiffonierer.

I surface golden ek eller surface Early English finish. Speciellt kontantpris \$11.00.

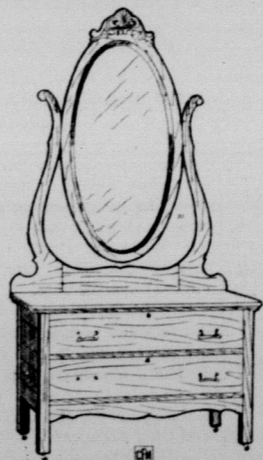
Parlormöblemang

i mahogny afputsning och Velour öfverdrag --- nästan samma som illustrationen. 4 stycken i uppsättningen \$25.00. 3 stycken i uppsättningen \$19.75.

Dessa priser är vid kontantköp, och varans kvalitet garanteras.

Byråar.

I surface golden oak. Samma som illustrationen, kontant pris \$13.50. Nästan samma byrå med tre lådor och i Early English finish. Pris \$9.50

OVER-LAND

580 Main Street. Hörnet af Alexander Ave.

Svenska Canada-Tidningen.

Utgivningsbeholdning af CANADA WEEKLY PRINTING CO. LTD. 265 Logan Avenue, Winnipeg, Man. Telefon Garry 5174.

PRENUMERATIONSPRIS: Helt år (12 nummer) \$1.00 Halvt år, 6 nummer \$0.50

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från avstämningar, på platser för avstämningar bygga och ha. Vid beställande av nyheter och berättelser skriv endast på en sida af varje ark.

AMFONSPRIS PÅ BEGRÅVNINGAR: Begravningskostnader, 3 åkrar, \$1.50 Begravningskostnader med stoft, 4 åkrar, \$2.00

Onsdagen den 17 december 1913.

GOD JUL!

Skrif till oss och omtala, hur ni tycker om julnumret!

Man behöver icke vistas länge i detta land för att inse, att en tidning, hvilken vecka efter vecka vittnar af felaktiga satsningar och språkliga inadvexter, saknar existensberättigande.

Vi råkade i förlöft nummer i en recension af Nordiska Glecklubbers konsert bl. a. yttra: "Många af svenska sångarbröderna skåga nog haft mycket att lära af denna konsert".

En förödmjukande beaktelse. I ett ryktbart ordet tal i Calgary yttrade mr. R. B. Bennett, hvilken strävar mot kabinetet, bl. a. följande på tal om regeringens förhållande till järnvägarna:

Någon sådan förödmjukande beaktelse var aldrig nödvändig under perioden 1896 till 1911, då de liberala voro vid makten. Det återstod för Borden-regeringen med dess högtidliga dessa kräves kritik. Vår kritik har varit snäll och mild och borde ha glädjt alla medlemmar af Svenska Sångarbröderna, ty den har tydligt visat, att vi hylla intresse för saken, och att kören i fråga är värd omnämnande.

Vi hafva nu kommit mot julstämningens periferi. Vårt bröst fylles af frid och fröjd och försingliga känslor mot vår nästa. Vi vilja därför icke vidare orda om Canada Postens fortsatta utfall mot oss. Endast angående dess yttrande om det litterära Nobelpriset bedja vi att få tillägga några få ord.

Vi hafva haft nöjet studera åtskilliga språk, men hindniskan är oss fullkomligt främmande. Afven medgifva vi gärna, att Rabindranath Tagore för oss varit ganska okänd, innan han tilldelades Nobelpriset. Då hade vi emellertid nöjet att i svenska tidningar först läsa en inträffad essay öfver den store skalden, författaren af Per Hallström, och sedan i hans härliga dikter. Vi äro afven förvisade om att icke af dem, som utdelat priset, äro något hemmastadda i pristagarens modersmål. Detta har emellertid icke varit nödvändigt, ty Tagore lär behärska lika väl engelska som hindniska, och alster af hans penna finnas på engelska språket. Svenska tidningar hafva afven uppgitt, att Svenska akademiens alla ledamöter tillställes en af Tagores böcker i engelsk upplaga, innan de bestöto tilldelade honom Nobelpriset.

Var mening var endast att påpeka det religiöst ofördragamma i "Missionsännans" uttalande. Vår ärade platskollega synes instämma i detta uttalande utifrån och afven hyser den åsikten, att det litterära Nobelpriset endast bör tilldelas personer af kristen beaktelse. Vi för vår del äro förvisade om att stiftarens mening var, att det litterära Nobelpriset skall tilldelas personer för litterära förtjänster oberoende af författarens religion.

ligion. Och om en "afrikanak beaktelse" skulle göra sig förtjänt af detta högfära pris, kunna vi icke inse, hvarför hans religionsöfvertygelse, som kan vara lika öppring som någon kristens, skulle ligga hinder i vägen för priset erhållande.

JUL.

När året lutar mot sin nedgång, när skuggorna äro som tyngst, då månkas julen med sitt budskap om ljuset, evigt segrande makt öfver mörkret. Den ariska solryktans segerfäst, firad sedan urminnes tider i denna månad, då solen äro börjar stiga, har i de kristna länderna smält samman med äminnelsefesten af Fridsfurstens ankomst till denna jord, han, som kom likt en strålande sol, när mörkret lag som tätast och tyngande öfver människans sinnens. Mörker och ljus, i den motsägelsen ligger det vackraste i det hela. Midt i det härdeste mörkret fira vi ljuset, visser om dess seger, därför att vi känna oss bära det inom oss.

Under hvardagens strid händer det så lätt, att människor glömma bort detta, att hvar och en af dem har inner i sin själ en gnista af det himmelska ljuset. Hos några värmer och lysar det praktfullt; hos andra lever det blott som en liten tyngande gnista. Men hos alla finns det. Hur stark eler hur svag denna inre heliga eld hos människan är, har den alltid samma längtan att en gång förenas med det eviga ljuset. Människorna tänka sig det så olika, och de strida ibland om den saken. Men det är alltid samma ljus. De största inom alla religioner hafva förstått det. När den sanningen frångår igenom, skall värden hafva ett annat utseende än nu. I julens stämning förhelas den känsla af samhörighet människorna emellan, den förstelse för att vi dock innersträfvat mot samma mål, att hos oss alla finns ljus i själen, hvilket en gång skall lysa upp, hur mörkt det är nu. Den känslan dämpar högnod och mildrar förkrosselse.

Visshet om ljuset och tro på ljuset afven i de mörkaste tider är människoljuset. I fast förtröstan att den i julfröjden tid skall förnimmas af en och hvar, väga vi tillönska alla våra läsare, af alla kategorier och öfvertygelser, i Canada, i Förenta Staterna, i Sverige, öfver allt i världen: En God och Fröjdefull Jul!

En förödmjukande beaktelse. I ett ryktbart ordet tal i Calgary yttrade mr. R. B. Bennett, hvilken strävar mot kabinetet, bl. a. följande på tal om regeringens förhållande till järnvägarna:

Någon sådan förödmjukande beaktelse var aldrig nödvändig under perioden 1896 till 1911, då de liberala voro vid makten. Det återstod för Borden-regeringen med dess högtidliga dessa kräves kritik. Vår kritik har varit snäll och mild och borde ha glädjt alla medlemmar af Svenska Sångarbröderna, ty den har tydligt visat, att vi hylla intresse för saken, och att kören i fråga är värd omnämnande.

DE FATALA JULAFTONEN.

Vi hafva nu kommit mot julstämningens periferi. Vårt bröst fylles af frid och fröjd och försingliga känslor mot vår nästa. Vi vilja därför icke vidare orda om Canada Postens fortsatta utfall mot oss. Endast angående dess yttrande om det litterära Nobelpriset bedja vi att få tillägga några få ord.

Vi hafva haft nöjet studera åtskilliga språk, men hindniskan är oss fullkomligt främmande. Afven medgifva vi gärna, att Rabindranath Tagore för oss varit ganska okänd, innan han tilldelades Nobelpriset. Då hade vi emellertid nöjet att i svenska tidningar först läsa en inträffad essay öfver den store skalden, författaren af Per Hallström, och sedan i hans härliga dikter. Vi äro afven förvisade om att icke af dem, som utdelat priset, äro något hemmastadda i pristagarens modersmål. Detta har emellertid icke varit nödvändigt, ty Tagore lär behärska lika väl engelska som hindniska, och alster af hans penna finnas på engelska språket. Svenska tidningar hafva afven uppgitt, att Svenska akademiens alla ledamöter tillställes en af Tagores böcker i engelsk upplaga, innan de bestöto tilldelade honom Nobelpriset.

Var mening var endast att påpeka det religiöst ofördragamma i "Missionsännans" uttalande. Vår ärade platskollega synes instämma i detta uttalande utifrån och afven hyser den åsikten, att det litterära Nobelpriset endast bör tilldelas personer af kristen beaktelse. Vi för vår del äro förvisade om att stiftarens mening var, att det litterära Nobelpriset skall tilldelas personer för litterära förtjänster oberoende af författarens religion.

Var mening var endast att påpeka det religiöst ofördragamma i "Missionsännans" uttalande. Vår ärade platskollega synes instämma i detta uttalande utifrån och afven hyser den åsikten, att det litterära Nobelpriset endast bör tilldelas personer af kristen beaktelse. Vi för vår del äro förvisade om att stiftarens mening var, att det litterära Nobelpriset skall tilldelas personer för litterära förtjänster oberoende af författarens religion.

afven nya medlemmar hälsas hjärtligt välkomna. Söndagen 4 jan. fiars högmäss i kyrkan i Scandinavia i vanlig tid. Måndagen 5 häller församlingen sin ordinarie årstämma, hvilken tager sin början kl. 1.30 e.m., och böra församlingens alla röstberättigade medlemmar närvara.

DET NYA LANDET.

(Forts. fr. Sid. 1.) fattar sig hastigt, reser sig upp och säger med onaturligt stark röst: — Vi kör!

Bort snar bilen i natten. Mot staden går färdens med blande fart. Icke ett ord vider mellan de båda männen. Chauffören är fullt upptagen med att styra maskinen, och den allvarliga svensken strävar ut i natten. Hvad tänker han på? Tänker han på det lif, som ligger bakom honom, tänker han på den kvinna, som skänkt honom lifvets största lycka och tillfogat honom lifvets största sorg? Längst borta äro emellertid hans tankar, så långt borta, att han, då bilen stannar utanför sjukhuset, icke kan fatta, att de redan gått in.

När Gustaf, ledsagd af en skoterska, stiger upp för trapporna, som leda till den sal, där hans hustru ligger, bränner den frågan inom honom med förfärlig eld: "Skall jag förlåta?" Skall han förlåta och kan han förlåta den kvinna, hvilken så skymfligt och otacksamt behandlat honom, som hans hustru gjort?

Till något beslut har han icke kommit, då han träder in i sjukhuset. Både vid bädd ser han. Bleka, af sjukdomen tärda anleten bleka emot honom. Längst bort ligger en kvinna, till synes i djup sömn. Det är hans hustru. Men hur förändrad hon blifvit sedan han sist såg henne! Blekt och magert är hennes ansikte, ögonen ligdjupt i svarta hål, och läpparnas färg skiftat i blått. Döden har tryckt sin stämpel på detta en gång så vackra anlete.

Men hvad är detta? Bredvid sängen står en liten bädd, där ett nyfött människobarn slumrar i ljuf öfverhett om det härda och grymma lifvet rundt omkring det.

Gustaf fattar med ens sammanhanget. Det svindlar för hans ögon. Han sjunker ned vid det lilla barnets sida och trycker en kyss på dess pannan. Hans barn, kött af hans kött och blod af hans blod!

När hustrun ändligen slår upp ögonen och känner igen honom och framvisar ett nästan öfverbärt: "Förlik!" då vet han, att hans enda svar kan blifva ja. Hur skulle han kunna neka sitt barns moder den förlåtelse, hon på dödens tröskel tigger af honom?

Han frågar intet. Intet vill han veta om de öden, hans kära mött, sedan de sist sågs. Han anar, att hennes lif varit fylld af oblygska lidanden, att icke blott kroppslig smärta utan afvens själens ängest krossat detta härliga liv.

När morgonen bricker, är kampen öfver. Ett hjärtligt människöfver har utsläckt och en orolig själ funnit hvila i dödens barmhärtiga famn.

En man har förlorat sitt käraste på jorden, en fader står ensam med sitt späda barn.

Han har lytt det från bädden och gått fram till fönstret.

Därute börjar naturen vakna till lif. Röd brinner himlen i öster, där lifvägnen solen snart skall göra sitt intåg. Ljus brinna i många hus, och stadens kyrkor lysa fästligt ljus, ty det är julmorgon. Tonerna af en julkoral förnimmas dämpadt i i sjukrummet.

Na bryta de första solstrålarna fram. De brytas mot snön, som är bländande hvit. Långt bort öfver stadens många hus skymta prärien och skogen, i hvitt och grönt.

CANADA NYHETER.

Julotta hålles af E. J. Carstein i Goodtemplarokalen i Duboc judagen kl. 6 på morgonen.

En större liberal konferens hölls i onsdags i Montreal, hvarvid bland andra talare märktes Sir Wilfrid Laurier.

Fängelsskandal. Ohyggliga grymheter mot fångar i Kingston, Ont., hafva avslöjats. En undersökning pågår.

Om borttagande af barer röstas i Saskatchewan den andra veckan i december, samtidigt med de municipala valen.

Till fem års fängelse dömdes härom dagen i Moose Jaw, Sask., Milton Myers för slaglig operation på Sarah McKee, af hvilken döden följt.

I ett öbehöds hus i närheten af Regina, Sask., påträffades härom dagen liket af George Miller från Willow Bunch. Man tror, att mord föreligger.

Order hafva utfärdats om ett val i York, Sask. N.B. Nomineringen äger rum 31 dec. och valet den 7 jan. Det är en efterträddare till O. S. Crockett, som kräves.

Stor eldsvåda. I lördags utbröt eld i Imperial hotell i The Pas, Man. Elden spred sig med stor hastighet, och ett helt kvartal blef lågornas rök. Förjusten beräknas till \$100,000.

På grund af stora svårigheter och omkostnader torde de två forskningsresandena Radfords och Streets döda, hvilka mördades af eskimär, aldrig blifva hämnade.

Aterkom. Larson, den man, hvilken, såsom vi omtalade i förlöft nummer, försvann från sitt hem i Foam Lake, återvände för några dagar sedan. Han vägrar att omtala anledningen till sin frånvaro. Hans försvinnande hade förorsakat stor upståndelse i trakten och ett mysterium.

Dog af brännkadorna. Oscar Anson, 22 år, en valkänd idrottsman i Alberta, afled, Royal Alexandra hotell i Edmonton, Alta., i måndags kväll af svåra brännkadorna han ådragit sig, då han i söndags försökte tända en kamin. Handens inträffande i hans faders hem vid Amisk Creek.

Isen bryter upp. John Einarson, Kristin Einarson och Palmi Larson voro i torsdags nära att drunkna, då isen gick upp, när de voro ute och fiskade på Winnipeg Lake. De lyckades emellertid rädda sig. Deras hundar drunknade och nästen gingo förlorade. De anlände på kvällen till Gimli. Flera andra fiskare ha afven varit i lifsfara och gjort kännbara förluster.

Förelöfning har eklaterats i Montreal mellan byggnadskontrollören vid Canadian Northern Railways järnvägsbyggnad Axel R. Mellander, borgmästaren i Halmstad, Sverige, samt miss Flora Campbell, dotter till af lidne rådmannen i Glasgow, Scotland, J. Campbell och hans efterträdande, Carl Mellander i Halmstad. Bröder till M. äro musikdirektör Oskar Mellander samt sångläraren vid Upsala universitet Fredrik Mellander och den både i Europa och Amerika välbekände sportsmannen och gymnastikdirektören Hjalmar Mellander i Liverpool.

Missionskyrkan. Onsdagen den 17 dec. möter kvinnoföreningen hos Mrs. Conrad Anderson i Garson kl. 2 e.m., Lae du Bennett. Uti skolköket på en kommer konferens att förrättas söndagen den 21 dec. kl. 1 på dagen. Skandinaverna i trakten inbjudas att komma med. Efter förtroendets med barnen hålles en för studien kort predikan, hvarpå en missionskollekt upptages, som tillfaller Skandinaviska Missionsförbundet och rekommenderas till det alla bästa. På kvällen hålles predikan hos O. W. Peterson i Lae du Bonnet kl. 7.

afven nya medlemmar hälsas hjärtligt välkomna. Söndagen 4 jan. fiars högmäss i kyrkan i Scandinavia i vanlig tid. Måndagen 5 häller församlingen sin ordinarie årstämma, hvilken tager sin början kl. 1.30 e.m., och böra församlingens alla röstberättigade medlemmar närvara.

Pastor L. P. Bergström från Winnipeg är kallad att förestå församlingen under julen.

Ett snälligt körde i fredags på en boskapsväg vid Oshawa, Ont. Därvid döddes boskapsbondaren Henry Held från Fisherville och två af järnvägspersonalen skadades.

I Saskatchewan legislatur antogs härom dagen en resolution, rekommenderade kvinnlig rösträtt. Premier Scott anser emellertid, att provinsen ännu icke är mogen för lagstiftning i denna väg.

Tenlon. Skand. baptistförsamlingens julotta hålles på söndagen mellan jul och nyåret kl. 2 e.m. Fritt inträde, men kollekt upptages.

Nyårsvaka börjar kl. 8 på kvällen, då ett god program utlovas, och kaffe med tillbehör tillhandahålls för endast 15c. Dessa möten hålles i kyrkan, och alla äro hjärtligt inbjudna att vara med. — Komterade.

Premier McBride i British Columbia afslög i onsdags en anhållan från United States suffrage societies af British Columbia om en rösträttsbill af regeringen. Han ansåg, att frågan skulle framföras af en enskild medlem.

Drunknad gosse. Emil Erickson, en 15 år gammal son till M. Erickson i Norman, två mil från Kenora, Ont., drunknade i torsdags kväll, då han åkte skridskor i närheten af sitt hem. Han hade råkat komma ut på svag is, och innan hjälp hann anlända var han försvunnen i djupet.

Mr. Nath Johnston i Broadview, Sask., underkastades d. 1 dec. operation för blindtarmsinflammation i St. Mary's Hospital i Rochester, Minn. Operationen aflyptes i allo lyckligt. Samtidigt insjuknade en broder till Mr. Johnston, Charley M. Johnston. Han opererades på General hospital i Moosomin, Sask., och, såsom omtalas på annat ställe i dagens nummer, afled han.

Svenska lutherska kyrkan i Calgary har en nyhet att meddela. Församlingen har fått hit sin nye pastor ifrån Chicago, Ill., pastor Tengwald med familj. De äro hjärtligt välkomna. Pastor Tengwald höll sin inträdespredikan den 30 nov. Kyrkan var fylld till sista plats med åhörare, och vi ha redan haft flera goda sammankomster och god tillslutning af åhörare. Vi hoppas, att under pastor Tengwalds ledning svenska lutherska församlingen i Calgary kommer att blomstra i framtiden. Alla som lysa detta, och ämnå göra Calgary ett besök, glöm inte att besöka svenska lutherska kyrkan. Den ligger på hörnet af 6th Ave. W. och 2nd Street. — Predikan kl. 11 på förmiddagen och kl. half 8 på kvällen hvarje söndag. Alla hjärtligt välkomna. O. Carlsson.

Scandinavia, Man. Den svenska ev. lutherska Betlehem församlingen härstädes firar juldagen den 25te dennes, med högtidlig ottesång, som börjar kl. 6 förmiddagen, samt därpå följande högmässotjänst. Sångkören bidrage med passande sånger till högtidens förhöjande. Annandagen, fredagen, d. 26, håller söndagskolan sin barnfest kl. 5 e.m. Ett utmärkt program, bestående af sång, deklamation och tal, kommer att genomgå och alla våra vänner inbjudas att närvara. Tredjedagen, lördagen, d. 27, hålles söndagskollekt i Erikson, där likaledes ett godt program kommer att utföras. Och hälsas alla våra landsmän däromkring välkomna vid tillfället. Söndagen hålles högmäss i Scandinavia kl. 1.30 e.m. Måndagen, d. 29 dennes, sammanträder kyrkostyrelsen i Betlehemskyrkan kl. 1.30 e.m. för att behandla och förbereda ärenden för årstämma. Onsdagen hålles kyrkbröllop kl. 2 e.m., hvarom framdeles skall vidare ordas.

Nyårsdagen hålles högmäss i Scandinavia kl. 1.30 e.m., hvarvill alla inbjudas. Fredagen, d. 2 januari 1914 kl. 7 e.m. håller ungdomen sin julfest. Ett förtäffligt program kommer att utföras, ett passande ungdomstal, som afven med intresse kan åhöras af äldre, kommer att hållas samt utmärkt sång och musik presteras och praktiska föreläsningar serveras i kyrkans underåring efter programmet slut. En vänlig inbjudan vänder härmed från ungdomen till alla vänner och bekanta att närvara vid denna fest. Lördagen, d. 3 jan. kl. 2 e.m. håller Dorkas förening sitt årsmöte hos miss Mannström. Och ombedjas härmed alla medlemmar att närvara och

Charley M. Johnston. Ofvanstående fotografi visar Charley M. Johnston af Broadview, Sask., som dog i General hospitalet i Moosomin på söndagskvällen den 7te december. Mr. Johnston var född den 22 oktober år 1888 på Briznans i Herrestads socken, icke långt ifrån staden Uddevalla, samt tillhörde Lane-Herrestads kyrkoförsamling och tillbragte sina första tjugo år vid åtskilligt arbete i sin hemtrakt.

År 1908 lämnade Mr. Johnston Sverige samt reste till Norge och vidare till Irland, där han tillbragte tre år vid hvalfiske tillsammans med sin broder Johan. År 1911 i början af oktober månad lämnade Ch. M. Johnston Irland samt reste öfver till Broadview, Sask., Canada, till sin broder därstädes samt tillbragte sina första sex månader vid Brandon College. Den senare tiden tillbragte Johnston i Broadview, ett års tid, som maskinist i C.P.F. verkstäder samt vid åtskilligt annat arbete där. I början af november månad fick han liden förlkyning och hufvudvärk, hvilket tilltog allt mer och mer, så att han måste intagas på Moosomin hospital, där han blef undersökt. Man fann strax att han led af närvefret tillika med Meningitis, hvilket inom en kort tid ändade hans lif. Liket blef om-

händertaget af hans broder samt fördd till Broadview, där begravning skedde den 13de dennes kl. 3 e.m., med likpredikan i presbyterianska kyrkan. Stoftet lades till hvila å Broadview kyrkogård.

Den aflidne sörjes närmast af fader, broder och syster i Sverige, en broder i sydvästra Afrika samt en broder i Canada.

Ett hjärtligt tack frambares till alla dem som deltog i min broders begravning. Nath. Johnston, Broadview, Sask.

Julmat. Kokt lutskif (för 6 personer) 5 lb. lutskif, 5 matskedar salt, 1 pint vatten.

Beredningen: Den väl urvattnade fisken skäres i stora bitar, och köttet skäres från skinnet. Fisken lägges hvarvits med saltet i en fisk-handduk, som däröfver knytes ihop i en rund kastroll hålles vattnet, ett tefat eller en tallrik lägges i upp- och nedvänd. Vattnet får koka upp, knytet med fisken lägges på tallriken, och fisken får sakta koka 15-20 minuter tills den blir lagom mjuk. Knytet lägges i ett durkslag, fisken får rinna af, stjälpes upp på karott och serveras med malen kryddpeppar, mjölkås och skivad smör samt ryska eller gröna ärtor och potatis.

Julgröt (för 6 personer). Nära 1/2 lb. risgryn, 1 1/4 quart vatten, 2 1/2 uns smör, 4 1/2 pint tjock gräddel, 1 matsked socker, 1 matsked salt, 11 matsked socker.

Beredning: Risgrynen sköljas, skällas, påsittas i kokande vatten och får koka, tills de äro mjuka eller omkring 1 timme. Då tillsättes det kalla smöret och den till hårdt kockt slagna grädden, hvarrefter gröten upp-hettas, men den får ej koka. Gröten afsmakas med salt och socker och serveras med god mjölk.

Kalfsylta. Man tager hufvudet, halskotorna och lårgarna af kalven. Detta kokas i saltadt vatten, hvarrefter det skäres i bitar. Spadet kokas ihop för att bli mustigare och silas. Sedan nedlägges de hackade bitarna däruti och får koka en stund. Man kryddar med salt, peppar och litet stötta nellikor. Silas upp i formar, som förut sköljts med kallt vatten. Man behöver hafva rätt mycket spad, ty då syltan stelnar, blir spadet som gelé. Serveras kall, skuren i skivfor med rödbeter och potatis till.

DÖD. Att Herren Gud i sitt allvisna råd behagat hidankalla vår älskade broder Charley M. Johnston, född den 22 oktober 1888, död den 7 december 1913, kl. 11.30 fm., börjd närmast af oss, fader, syson, sliktningar och vänner, varder härmed vår sorgliga plikt tillkännagifva.

Broadview, Sask., 13 dec. 1913.

THE WALKER. ALL NEXT WEEK. Matinee Christmas Day and Saturday. Triumphant return of the William A. Brady, limited, production of the comedy success.

READY MONEY. A Comedy of Love, Romance, Laughs and Thrills with Robert Ober and Sammie Day. MAIL ORDERS NOW. Evgs. and Xmas Mat., \$1.50 to 25c. Sat. Mat., \$1.00 to 25c. Box Office Sale Friday, Dec. 19 at 10 A. M. Week of December 29. Oliver Moroseo's Production of THE BIRD OF PARADISE. Richard Walton Tully's Play of Hawaiian Life.

Fina bakelser för Julen. Ni kan erhålla de allra bäst utvalda buns, kringlor, vinerbröd och pastry. 30 dusin vackert packade i tjocka, veckade pappersaskar sända per express rätt till eder närmaste station för \$3.00. Afven 13 lb. paket af små fina skorpor för \$1.70. Genom att beställa det nu, får ni det i tid för julen.

The Peerless Bakeries. 1156-58 Ingersoll str., WINNIPEG.

Svensk Läkare Dr. C. E. Johnson. Kontor: 678 MAIN STREET (lagård i Dominion Bankens norra filial, trappuppgången till västern). Nästa intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon Garry 4284. Timmar 1-4 e.m., söndagar 3-4 e.m. eller efter öfverenskommelse. — Bestad: 150 Cathedral Ave.

Björnson & Brandson LÄKARE. DR. WILLIAM SHERBROOK. Mottagningstid: 9-3 7-9 e.m. Hotteladtelefoner: Garry 253 Garry 766

DR. R. L. HURST, Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialitet: Bröst, ära, och kvinnsjukdomar. Kontor: 305 Kennedy Bldg., Postage Ave., midt emot Palace. Telefon M. 214. Kontorstid: 10-12, 3-5, 7-9.

Skand. Advokat Thos. H. Johnson. McArthur Bldg., Postage Ave.

Skandinavisk tandläkare. Dr. T. G. MOXNES, L.D.S., D.D.S., D.M.T. Gulmedalj och diplom i Brisel 1910 för gudbrödet och annat tandläkararbete. Mottagningstid: 9-12, 1-6, 7-8.30. Smärftor behandling. Gasbedöfning o. lokal bedöfning. Brorbeite och modern tandinställning. Röntgenstrålar för tanddiagnos. Spec. Behandling af Riggs sjukdom (en sjukdom, hvar af tandens lossna i tandkötet och käkbenet). 620 1/2 MAIN STREET. Ingång Logan Ave. Tel. G. 3030

Skandinavisk Tandläkare. Bästa garanterade tänder \$10.00 Aluminium- och guldplåtar för proportionslära priser. Tänder smärftritt utdragna, då plåtar beställas. Fri undersökning. Dr. PHILIP A. ECKMAN, 105 Carlton Building, Ett block öfvanför Kings. Telefon Main 2622. KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e.m.

C. H. Nilson. DAM- och HERRSKAPDARE. 325 Logan av. Telefon Garry 1310. Winnipeg Man.

A. S. BARDAHL BEGRAFNINGSBYRÅ. Begravningsaffärer skyddasamt till modern pris. HRYKUSKVEK. Första klassens drökor. Kontor: Garry 1122. Beständelefoner: Garry 1121. BARDAL BLK., 121 Nena St.

LIDJULVREJ CO. En skandinavisk firma för skandinav. Vi utföra real estate transaktioner, förmedla lån och teckna brandförsäkringar. Besök eller tillskrif oss. 1004 Union Trust Building, Tel. M. 2874. Winnipeg, Man.

För Importerade Varor, GROCERIES och PROVISIONS besök P. Nelson. Den Skandinaviska Grocery-affären. Telefon 409 Dufferin St. John 319 Ave. OBS. I ägg och smör upphöjas till dagens högsta priser.

KODAK SAFETY FILM

HEMLANDET.

ALLMÄNNA NYHETER.

Svensk minnesfest hölls Karl XII:s dödsdag i Altranstätt.

Skadestånden för Malmåttolycka. Med anledning af järnvägsolyckan vid Malmått har järnvägsstyrelsen till dato fått utbetala 65,000 kr. i skadestånd.

Medicinalstyrelsen har nu i likhet med armeförvaltningens sjukvårdsstyrelse tillstyrkt en sådan ändring i gällande bestämmelser rörande vaccination af värplikliga att värplikliga rätt att göra invandring mot vaccination måtte uphöra att gälla.

Permer-svenskarna i strid. Vid Kasarna, väster om Sjira, har en strid stått mellan persiska gendarmer och i trakten boende stammar. Gendarmerna måste retirera och togo sin tillflykt till telegrafstationen, där de förskansade sig i afvakten på förstärkning.

Fredsmannet. Eg. representant för svenska fredsföreningarna och en för Norges fredsförening tillika med arkitekten L. J. Lehming afstod nyheten i Charlottenburg kontrakt med entreprenören Anton Hase i Karlstad om grundläggning för monumentet samt dess uppförande. Monumentet skall uppföras af en synnerligen jämn och vacker granit, hvilken levereras och hugges af firman Beer & Komp. i Kristiania.

Liffförsäkringsbolagen Nordstjärnan, Victoria, Allmänna liffförsäkringsbolaget, Balder, Svenska liffförsäkringsbolaget Valand, Nordipolen, Svea, Allmänna pensionsförsäkringsbolaget, Trygg och Framtiden ha stiftat en förening, kallad Svenska liffförsäkringsbolags sanatorieförening u. p. a. i och för uppförande af ett sanatorium till hjälp åt i första rummet i nämnda bolag liffförsäkrade personer behäftade med lungtuberkulos.

Folkkollektivstyrelsen. K. m. t. har förordnat överdirektören och chefen för läroverksstyrelsen B. J. Jönsson Berqvist att under år 1914 vara överdirektör och chef för folkkollektivstyrelsen samt dels e. byråchefen, kanslieföraren K. L. E. Sandberg, t. f. rektor för folkkollektivstyrelsen i Upsala, fil. kand. H. Dahlgren, rektor vid kommunala mellanskolan i Huskvarna A. P. A. Dalin, och överlämning vid folkskolan i Arlöf N. O. Bruce, att under samma år vara ledamöter af folkkollektivstyrelsen.

Carnegie Stiftelsens styrelse har vid sitt senaste sammanträde beslutat utmärka följande personer för utförda hjältehandlingar: Fiskarne Gustaf Pettersson, 50 år, och Leonard Lundgren, 34 år, beväringssmannen vid flottan, G. E. Fors, guvernanten Minna Ganguns moder, arbetslöst och sjuk, och E. W. Wunneh, 46 år. Till stiftelsens sekreterare har efter tjänstemannen i riksbanken Bruno Söderström, som afsagt sig befattningen, utsetts jur. kand. G. Umlén.

Centralstyrelseval i Sveriges allmänna folkkollektivareförening är nu afslutad och har utfallit så, att till ledamöter för 1914-16 ha valts herr Ovidius Berg, Stockholm, med 5,933 röster, Even Nylund, Stockholm, 5,983, Gustafva Landberg, Norrköping, 5,930 och Alfred Dalin Huskvarna, 5,924 samt till ledamot för 1914 herr O. Fridén, Linköping, med 3,542 röster. Närmast i röstetal kom herr Varner Rydén med 1,704 röster. Inalles afgåvos 6,012 röster. Kvarstående ledamöter i centralstyrelsen äro för 1914 J. J. Dalström i Stockholm, Mauritz Tennman i Sandöverken och N. O. Bruce, Arlöf, samt för 1914 och 1915 J. Franzén i Stockholm, Anna L. Lessén i Göteborg, Per Berg i Leksand och Gottfrid Björkman i Stockholm.

STOCKHOLM.

Skytteförbundens öfverstyrelse höstsammanträde afhölls nyligen i Stockholm.

Borebolaget har, då ångfärjetrafiken på linjen Stockholm-Åbo allvarligt började diskuteras, låtit uppgöra ritningar till ångfärjor för routen.

Stora landstingsstyrelsen med 67-130 deltagare från Dalastäderna samt socknarna i södra Dalarna hölls nyligen i Hedemora, under kallt men vackert väder.

Dödens skördar. I sitt hem i Stockholm afled nyligen efter ett par måneders sjukdom chefintendenten vid flottans station i Stockholm, förste marinintendenten G. E. Diding, född 1859.

Bankir Asps affärer. Med anledning af i pressen förekommande olika uppgifter har Telegrambyrån inkommit att bankiren Asp efter samråd med banker och öfriga intressenter överlämnat värden af sina ekonomiska angelägenheter åt en administration.

En förmögenhet i stämpelaffett. Högsta domstolen har nu fastställt, att stämpelaffetten för affiden sjökapten Filip Slöhrs bouppteckning skall utgå till 96,392 kr. Boets behållning utgjorde 932,428 kr.

En oärlig uppördsman. Hårmodagen häktades den 7de nov. försvunnne uppördsmanen H. Kristensson i Huvudsta. K. hade ringt upp vederbörande polismyndigheter och sagt, att han ej längre ville undandraga sig rättvisan. Af den polisutredning, som företogs, framgick, att K. försäkrat ett sammanlagt belopp af 18,000 kr.

En olycks handling. Med dödlig utgång timade härmodagen i Sältsjöbanans administrations byggnad i Stadsgränden. Man var sysselsatt med att sätta upp en hiss, då en hjälpmontör, en rysk undersäte vid namn Skonman, på ett tillfälligt utredt vis råkade falla ned i hisstrumman från fyra våningars höjd. I fallet ljöt han öfvergående öfver lifvet.

Häktad. F. stadsmanikären Brandelius häktades den 24 nov. häktad med anledning af anmaling mot honom från en affärsmän i Örebro. Den häktade har medgifvit att han tillgripit och försingrat dennes 37,000 kr. Han har dessutom erkänt, att han från olika personer, som vänt sig till honom i hans egenkap af stadsmanikären, tillgripit och försingrat omkring 600,000 kr.

Utsträckt röstträtt vid folkskollära. Härmodagen behandlade hufvudstadens folkskollärareförening frågan om ändrade grunder för val af folkskollärare. Efter ett orienterande föredrag af hr Sven Nylund uttalades enhälligt, att då val af ordinarie lärare sker i kyrkostämman, de annars gällande röstträttbestämmelserna böra bortfalla och röstträtten utöfas i enlighet med de grunder, som tillämpas vid prästval.

Sverige-Nordamerika. Vid Nationalekonomiska förningens sammanträde härmodagen höll skepsredare W. Lundgren föredrag öfver: "Sverige-Nordamerika, direkt post- och passagerarlinje". Tal. bemötte den invändning, som framkommit, att den nya linjen skulle verka uppmuntran på emigrationen. Såsom lämpligaste slutpunkt för den tilltänkta trajecten tänkte sig talaren Boston, som ligger 200 nautiska mil närmare än New York.

LANDSORTEN.

Sitt 50-årsjubileum firar innevarande höst Västernorrlands läns fjerdeförvaltningsstyrelse.

Ny köping. Regeringen har förordnat att Skurups municipalsamhälle skall vid ingången af 1914 inträda i utöfning af köpingsrättigheter.

En hällristning, säkerligen af gammalt datum, har påträffats i Delsbo. En vagn har en tid varit på hällristningslag i Skåne och i hällristning ett flertal gånger.

Stortjuffarna i Härnösand, yngre Wenerlund och Eriksson, ha nu erkänt sig skyldiga till den förut uttalade stölden i Skövik, för hvilken de misstänkts.

Norråtte får teater. Vid Stora Tullportsgatan i Norrtälje har under hösten uppförts ett större byggnads-komplex, som bl. a. skall inrymma en teater- och konsertsal.

Dödad vid ett grustras. Härmodagen inträffade ett större ras i en gruströg i Billsta by i Säbra socken, harvid en 17-årig yngling Axel Johansson löt en ögonblicklig död.

Et fall af barnförlossning har inträffat i Galhammar, Berg, där en 7-årig son till lärarinnan Brita W. W. W. angräpts af sjukdomen. Fallet är dock af tillämplig linje karaktär.

Till föreståndare för Katrinholms Tekniska skola har antagits förutvarande läraren och föreståndaren vid samma skolas mekaniska afdelning, högskoleingenjören Axel Hertig.

Dömd för kvacksalveri. Villands häradssätt har dömt kyrkoherden i Näsum fil. dr. J. Thorelli att för obehörigt utöfning af läkareyrket böta 12 kr. jämlikt medicinalförordningen af 1088.

Kapellskärbanan. Riksdagen, E. Akerlund, Lovisadell, har meddelat Norrtälje tidning att han har för avsikt att i en riksdagsmotion påverka statsmakternas inrättande i Kapellskärbanefrågan.

Sölvesborgs slottsruin konserveras. T. f. riksstämman dr. E. K. Hök har på sin egen bekostning och i samråd med Sölvesborgs slottsruin och inspektör Sölvesborgs slottsruin. Enligt hvad som uppgifves, kommer denna inom den närmaste tiden att konserveras.

Malmfyndigheter i Narke. Fabriksdirektören S. W. Berglund i Stockholm och disponenten Hjalmar Larsson i Tannefors ha hos vederbörande bergmästare erhållit tillstånd att utföra fyndigheter i Narke.

En spelmakars dödsorsak. En 2-årig flicka i Gryta, Upland, afled 13 nov. Vid likarebesiktning konstaterades, att en större spelmakars nära 20 em. i längd, tagit sig upp i svalget och munnhalan och att harnet därigenom aflidit genom kvävning.

Nytt miljöbolag. Disponenterna Ernst Malmström, Svanö, m. fl., ha nu utfärdat stiftelseurkund för den bildade cellulosa-fabriken i Sprängsviken. Aktiekapitalet skall utgå till omkring en miljon och högst tre miljoner och aktie skall lyda å kr. 10,000.

Häktad för försingring. Härmodagen häktades i Malmö en person som påstår sig vara underlöjtnant i ryska armén och heter Oskar Wilhelm Björklund. Han hade i egenkap af ombud för en firma där i staden försingrat två skrivmaskiner och en räknemaskin, hvilka han belånat i en pantbank.

Falu-affären efterverkningar. Den anmälan mot öfverste Björkman, som gjorts af musikörpalen vid Dalregementet i Lindberg till ehfen för öfversteledningen med yrkande om öfversteledningen till ansvar för tjänstefallet har förskickat generalmajor Malm att af öfverste Björkman infordra förklaring i saken.

Thjalagen af ett träd. En olycks handling med dödlig utgång inträffade härmodagen på Toho bruksskoger norr om Upsala. Under timmerhugning råkade f. d. skaktarna K. G. Söder från Vibo, Tegelmorskonst, komma under en fallande gran, af hvilken han erhölet ett slag i hufvudet med den påföljd, att han ögonblickligen afled.

Norrlands första alkoholstäm torde under den närmaste tiden bli en verklighet. Det nybildade stiftsrådet för Härnösands stift har nämligen i dagarna för 10,000 kr. inköpt hemmansägaren E. O. Edbergs egendom i Gale i Torp för att sedan detsamma undergått nödiga reparationer där upprättat ett alkoholstäm afseend för patienter från hela stiftet.

Under tröskning vid Kristineholms gård i Lohärads socken i Upland begynte linan, som går från lokomobilien vid kvarnen till tröskverket, att slira, harvorför en 27-årig arbetare, Edvard Persson begaf sig upp i stolpen för att tjära linan. Denna brast nu, Persson blev intrasslad i densamma och skivan hvilar lian löpte raket loss. Persson föll på grund därpå till marken och fick skivan öfver sig, harvid han ådrog sig så svåra skador, att han senare afled.

Aftalsunderhandlingarna mellan Högans-Billesholms a.-b. och dess omkring 5,000 arbetare, hvilka underhandlingarna någon tid hvilat, återupptogs härmodagen. Man hade kommit till den mest svårösta tvistefrågan, timlönen, och det visade sig också omöjligt att här komma till enighet. Sedan förhandlingarna pågått hela dagen och arbetsgivarnas delegerade bestämt afvisat en af motparten föreslagen lösning, förklarades förhandlingarna afbrutna.

Eldsvåda. Härmodagen utbröt eld i den del af Uddeholms ständstadsfabriks afdelning, som är belägen vid Kungs- och Sillgatorna i Uddevalla, där paketeringen af säkerhetsständstäckor försigår. Elden upptäcktes af fabriksens båda nattvakter, som samt allarmade såväl fabriksens eget brandmanskap som stadens brandkår, hvilka fingo elden begränsad till paketeringsafdelningen. En del af maskinerna blefvo skadade och själva byggnaden har lidit betydligt af branden.

Genom drunkning omkom härmodagen kaptenen F. Th. Sjöberg i Ljusne.

Flottningen i Indalsälven har nu afslutats. Inalles ha från samtliga sorteringsbommar utsorterats cirka 9,000,000 kilogram.

Öfverkörd och dödad af tåget bef nyligen mellan stationerna Åsa och Frilések, 78-åriga understödtogaren Anders Johan Andersson från Landa socken.

Postångaren "Öland", som varit upplagd vid Galärvarvet och där undergått rustning och reparation, är nu klar att börja vinterfjärdstörningen i Kalmarsund.

En sten i hufvudet. Under stensättning å ångaren "Kungälf" i Strömstad, råkade en gatungångare i hufvudet på f. d. sjömannen Otto Hansson med den påföljd, att han afled.

Förskringlingarna i Sölvesborg. Den undersökning, som hittills kunnat företagas i banken, beror endast innevarande års böcker. Det är nu konstateradt, att försöringarna uppgå till omkring 130,000 kr.

Domprostval i Luleå. K. m. t. har nämnt och förordnat pastoratsadjunkten i Luleå stadsförsamling J. E. V. Hansson att vara domprost och kyrkoherde i nämnda församlings pastorat.

Sorglig död. I Nybro socken strax utanför Nybro köping har hittills liket af hemmansägaren J. E. Pettersson från Resebo, Madesjö socken. Den döde, som förmodligen varit öfnytt, har vid öfvergången af en spång öfver bäcken fallit i denna och på grund af sin öfnyttighet är kunnat ligga sig nys.

Etta större ålderdomshem. På sin tilltänkte Växjö stadsfullmäktige kommitté med uppdrag att inkomma med förslag till ett ålderdomshem i staden. Komittén tillstyrker i sin afgifvne utlåtande, att ett ålderdomshem med 17 en- och tvårumslägenheter måtte uppföras för en kostnad af något mer än 188,000 kr.

Höststormarna öfver Ångaren "Marie" från Malmö afgick härmodagen från England med last af kol till Östersjön. Den fick snart kända av den svåra västliga stormen. Då besättningen var sysselsatt med att surra fast skeppsköarna på akterluckan, spölades en våldsam sjö öfverbord och styrmannen och två matroser.

En olycka intrapporterades från trakten af Sölvesborg. Där synes nämnda storm under den senaste starka stormen en olycka ha drabbat en dockad motorfiskebåt, hvilken nu drivit i land vid Valjeviken. Vid en undersökning ombord fann man ingen af besättningen där, harvorför man antar att den under den rådande stormen och höga sjön gått öfver bord och omkommit.

Det stora järnbarkskeppet "Nebo" från Risör har utan besättning drivit i land vid Kjevargårds strand norr om Blauvandshus fyr. Fartyget, som ligger på yttre refven, är träladadt. Antagligen har besättningen, som man tror uppgår till 20 man, lämnat fartyget i sjön, men om dess öde har man ännu intet föregrip.

Sjöolycka. Enligt till Esbjerg ingående trådlöst telegram har finska barken "Kruuk" strandat vid Horns fyr. Besättningen är räddad af fiskare, men kaptenen saknas. En af de räddade har aflidit af kold, sedan man fått uphonom ur sjön.

Imperial Bank of Canada

Establerad 1875.
HUFVUDKONTOR — TORONTO.

Tecknad kapital	\$10,000,000
Inbetald kapital	6,925,000
Reservfond	8,100,000
Tillgångar	72,000,000

Växlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värden i Sverige och Norge eller svenska anslagssedlar i värden. Högsta ränta gifves på sparbanksskrifningar från \$1.00 och mera.

D. G. ROY,
Manager Kanada-Ämbetet.

NY SVENSK BOKKATALOG GRARIS!

Vår nya katalog öfver svenska böcker skickas gratis till alla som sända oss sitt namn och adress.

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE,
561 Third Avenue, New York City

JUL I SKANDINAVIEN!

ATTRAKTIVA EKSKURSIONER

WHITE STAR-DOMINION LINE	WHITE STAR LINE
"TEUTONIC" Dec. 15	"OLYMPIC" (46,000 tons) Nov. 15
"LAURENTIC" Dec. 22	"BALTRIC" Dec. 13
Från Portland:	"CANADIAN" Dec. 20
"MEGANTIC" Dec. 29	"MAJESTIC" Nov. 27
"TEUTONIC" Dec. 6	"OCEANIC" Dec. 26
Från Halifax:	"CYMRIC" Dec. 13
Nov. 30, Dec. 6, December 14th.	"NEW WORK" Dec. 4
"LAURENTIC" och "MEGANTIC" äro de största ångarna på Canada.	

Beställ tidigt för att få goda rum. Gör förfrågningar hos Editor Norden eller andra ångbåts- eller järnvägsagenter, eller hos:

W. M. McLEOD, general agent 333 Main Street, Winnipeg, Man.

NORTHERN CROWN BANK

HUFVUDKONTOR — WINNIPEG.

Grundfond (inkorporerad) \$6,000,000.	Inbetaldt kapital \$2,800,000
---------------------------------------	-------------------------------

Direktion: President Sir D. H. McMillan, K.C.M.G. Vice President Capt. Wm. Robertson, Jas. H. Ashdown, H. T. Champion, Frederick Kinnear, Hon. D. C. Cameron, W. C. Leistikow, Sir R. P. Roblin, K.C. M.G.

Alla slags bankaffärer utföres. — Konton öppnas å billiga villkor för enskilda, firmor, korporationer och sällskap. — Växlar dragas på alla platser i Sverige och Norge. — Växlar Rantan tillages hvarje halftår. Särskild omsorg åt sparbanksskifningar.

Cor. William & Nena Streets. Filialer öfver hela Canada. TH. THORSTEINSON, Manager.

Lifvet är os kert

— en träbaljas eller ämbars lif.

Spara tid—lynné—dollars—genom att använda husgerådssaker, som aldrig synas vilja nåtas ut.

Tillverkade af:

Eddy's Fibreware

Lika goda som Eddy's tändstickor.

FRAGA ER HANDLARE

AGENTER ÖNSKAS.

Pålitliga real estate agenter i hvarje stad och samhälle i västern; jag handlar endast med förstklassig egendom, på hvilken pengarna kunna förtjånas, och vill med nöje förunna de bästa bank- och commercial agency referenser. Kan gifva namn på öfver hundra tillfredsställda kunder, som erhållit god förtjänst från insättning i egendom, jag sälljer till dem. Mina agenter förtjånas äfven mycket pengar. Efterski idag närmare upplysningar och försäkra eder om agenturen för edert område.

ROBT. A. GRANT, Financial Agent
1001-1002 McArthur Building Winnipeg, Man.

Svenskt Settlement i Canada.

Boätti eder i den första väl organiserade landkoloni af svenskar i det fruktbara västliga Canada vid KELLIEBER, Saskatchewan.

Vårt bolag har allredan lokaliserat öfver ett hundra svenska familjer inom detta distrikt. En svensk intresserad kyrka kommer inom kort till att byggas. God järnvägsförbindelse. Ett regeringskontor och en distrikts stannings stanningsstation.

Denna koloni gifver redan lifte om att tillfva en af de mest välbärgade svenska settlement i vestra Canada.

Personer, som komma hit för några år sedan med endast ett par hundra dollars, äga nu sina farmar, kreatur, hästar och goda byggnader.

Lätta betingelser för agenter önskas.

NORTH SASKATCHEWAN LAND CO. LTD. DEPT. 8, FARMER BLDG., WINNIPEG, CANADA.
Egare af 150,000 acres af utskift land. Kapital \$5,000,000. Skrift till JOHN P. HANSON, Gen. Mgr. North Saskatchewan Land Co. Ltd., Dept. 8, Farmer Bldg., Winnipeg, Canada, eller till GEORGE URQUHART, 647 Endicott Bldg., St. Paul, Minn.

BRANDON COLLEGE.

Till denna trefliga plats inbjuda vi alla våra landsmän att tillbringa vintern eller de månader, som de äro fria från arbetet. Upphället vid denna institution blir billigare än på något "Boarding house" och på samma gång blir man i tillfälle att lära sig för hela lifvet nyttiga ämnen.

Undervisning meddelas i alla ämnen som höra till högskole- eller College kurser.

Särskild förberedande klasser för sådana som öfven ännu lärt sig engelska språket eller afslutat sin folkskole kurs.

Skrif till

Prof. E. Lundkvist,

BRANDON COLLEGE, BRANDON, MAN.

Copenhagen Snuff

Det bästa tobaksfabrikat i marknaden.

Antingen det användes för snusning eller tuggning kommer Ni att tycka om dess rika och aromatiska smak.

National Tobacco Company, Limited
909 St. Antoine Street, Montreal.

De, som läsa bibeln

borde läsa vår broschyr: "Hvad säger skriften om helvetet?" Det sista utgåendet denna viktiga ämne, baserat på de senaste forskningar.

Denna bok gifte annan nyttig bibel literatur sändes för 10 ct. Den gifves gratis till de följande.

International Bible Students Assn. 69 Allway Avenue, Winnipeg.

BILLIG VINTERLÄSNING

Vi sänder fritt 25 vykort i praktfullt färger från de vackraste platser i Sverige, och originala postkort till enbart, som inom 30 dagar sänder 50 cents för "Svensk Familj Journal" till januari 1915 (15 mansder).

Svensk Familj Journal

En utmärkt läsning för alla som äro intresserade af de senaste händelserna i Sverige och Norge. Innehåller mycket intressanta artiklar, noveller, och bilder. Pris 25 cents per nummer. Innehåller mycket intressanta artiklar, noveller, och bilder. Pris 25 cents per nummer.

Agenter önskas. Hög rabatt gifves.

C. Resmussen Publishing Company, 720 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

SPIONEN FRÅN KRONSTADT

AF MAX PEMBERTON

ÖFFVERSÄTTNING AF GÖTE BJUEMAN.

(Forts. fr. föreg. nr.) Han antog att klockan kunde vara omkring fem på eftermiddagen. Marjan måste ha borjat att fruga sig själf, hvilken olycka, som nu hade drabbat honom. Han kunde icke hoppas något af den hjälplösa flickans vänskap, och dock kände han ögonblick då han hoppades mycket. Hon skulle säga till den engelska polisen, att han hade gått till Talvis hus, och polisen skulle börja att anställa efterforskningar. Det var möjligt, att hela hans historia skulle blifva känd, och då — Han drömde andock om, att han skulle återse klockan i kronstaden. Hon skulle inte hvila, kvarken natt eller dag. Hon kunde kanske ändå rädda honom ur ryssarnas händer. Den mörka natten släpade sig långsamt fram, men han kvarken söf eller åt. Den aftonmål, som de hade satt på bordet, påminde honom om de så glada dagar, han hade haft i London. Huru härligt hade det varit att sitta vid hennes sida hela dagen, att höra hennes godmor och hennes älskade rita kartorna. Han är därmed med henne nu. Du skall också ditt, med de vilja strax tala med dig. — Vilja de tala med mig? återtog den förvånade mannen. Men se då på mig, mitt ansikte, mina händer och mitt skag!

Jorden. Han tog för sig själf öfver denna dräktiga föreställning, då dorren öppnades, och greve Feodor stod framför honom. Greven har en helt vanlig dräkt. Han var något upphettad, ty han hade sprungit uppför trapporna och han var bullersam som en pojke, som kommer med en god nyhet. Han hade med en vans medkänsla beklagad den ovärdiga behandlingen, för hvilken Paul blifvit utsatt af dem, som han skyldde lydnad, och nu var han som en vän gladt ismryckt öfver, att denna kränkning snart skulle blifva glömd. — Paul, min gamle vän, det är förbi, flämtade han, medan han räckte fången bigge sina händer. Du be- börja att säga till honom, att du har kommit underfund med ditt misstag, de veta allt, de hafva skicket bud efter henne och hon är här. — Det är Tolmas verk, fortsatte greven med ett barns stolthet öfver sina ord. Han upptäckte, att hon kunde rita kartorna. Han är därmed med henne nu. Du skall också ditt, med de vilja strax tala med dig. — Vilja de tala med mig? återtog den förvånade mannen. Men se då på mig, mitt ansikte, mina händer och mitt skag!

KAP. XXVII

Vid midnattstid.

En kandelaber, som stod vid altaret i kapellet i greve Talvis hus, kastade ett dämpadt ljus på den gamle prästen och den lilla gruppen om-

kring honom. Stor och tung, som en knäckt bildstod, syntes Bonzos gestalt i bakgrunden. Men järnmannen spekulerade inte längre och lade inga planer. Den vanskliga mission, som hade fört honom till England, var utförd. Något annat brydde han sig inte om. Kronstادت hade förlorat en god soldat, men dess hemligheter voro i säkerhet. Den lilla begäfvade kvinnan, som knäbjöde vid altaret, medan kärlekens ljus strålade i hennes ögon, skulle ej mer förfädd fastnigen. Allt annat var likgiltigt för Kronstادت tjänare. Kärlek var en förrestoise för barn. Han hade aldrig älskat. I närheten af järnmannen satt den gamle Tolma med ett triumferande utseende. Han hade mätt sin klinga med Bonzo från Kronstادت och slagit honom. Den väckra engelska flickan skulle föra solken in i hans hem i Paris. Paul skulle i ord och gärning blifva hans son. Detta sällsamma giftermål om natten i ett hus i London var alldeles otroligt romantiskt. Han tänkte på alla de kvinnor, till hvilka han gärna skulle ha gifvit sig själf under liknande förhållanden. Hvilken mönstring det var! Det var en hel bataljon. Det tredje vittnet till detta underligaste af alla bröllop var husets herke. Greve Talvis visade, huru mycket han glädde sig öfver sin gamle väns lycka. Han kom ofta bort till Paul. Han visade lycksänkande ord till honom. Han rörde sig stilla fram och åter an för att hjälpa prästen, än för att gifva order åt betjänterna. Han var ännu Rysslands tjänare. Men han hade en frida. Prästen höjde händerna för att vilgna dem, som Gud hade förenat i aktenskapets heliga mysterium. Ett långt ögonblick höll Paul sin brustrande brinnande ansikte tätt intill sitt. Sedan reste sig alla och gingo ned i den stora matsalen i undre våningen. Här strålade ljuset från många elektriska kronor ned på Talvis gåster, medan betjänterna hade brädat om med supén. Det var lycksänkningarnas ögonblick. — Vill ni förlåta mig? utbrast den gamle Bonzo och räckte sina händer emot den darrande flickan. Vill ni förlåta en gammal soldat, att han gör er till ryska? Marian såg leende på honom. — Jag vet ej, hvad jag är, sade hon förvirrad. Jag kan inte tro, att någon af eder är verklig. — Bonzo skattade på sitt stånge sitt, så att hela huset genljöde. — Ah, vridade han. Ja, Bonzo, skulle inte vara verklig. Det var roligt! Vill ni ej kyssa mig, mitt barn, och se om jag är verklig?

Bland nordbor i Amerika.

Till sekreterare har A. L. Isakson blifvit utsedd af handelskammaren i Canton, S. D. Fjäderfästställning hölls nyligen i Ridgway, Pa., och många pris togos då af landsmän där i staden. Patent på en elektrisk lödningsmaskin lär ha erhållits af vår landsman John C. Swanson i Jamestown, N. Y. Till vice konsul i New York har andre sekreteraren i sv. utrikesdepartementet John Ernst, Gustaf Holmberg blifvit utnämnd. Prickridet hölls häromdagen i Ludvig Peterson i Washburn, N. D., från anklagsse för mened i Anderssonskas mordmålet förliden sommar. Mrs. Clara Latourelle Larson, dotter till en pionjär i Frontdale, Ore., blef den 2 d:a vald till borgmästare där med fem rösternas öfvervikt. Med en festställellning i Dexter hall, 987 Washington st., Boston, firade nyligen Godfrey Olson och hans maka tjufogefärdens dag af sitt bröllop i närvaro af 150 gäster. O., som kom till Amerika 1869, har under de senaste 16 åren haft anställning som sittare vid Boston News Bureau. Tolma, som kom gående med stort besvär, lade armarna om flickans hals och kyssade henne på bigge kinderna. — Du måste äta och dricka, min lilla flicka, sade han. Du måste tänka på, att du är Tolmas dotter, och taget går vid midnatt. Taget? frågade hon förvånad. — Ja, taget till Devonshire. Där skall du vara tills huset i Paris är färdigt åt dig. — Till lille Dick! utbrast hon, och de orden voro hans belöning. Taget gick mot väster förbi sofvande byder, genom tysta handelsstäder, öfver mörka, brusande floder bort till Englands trädgård bar det den man och den kvinna, som hade lidit. Men lidandets dag var redan glömd. I vagnshornet höll Paul Marian i sina starka armar. De hade svept resten om sig och den svaga lampans bleka ljus föll på deras lyckliga ansikten. — Det är godt att hvila, sade hon, då han slog sin arm om henne, och hon lade sitt vackra huvud mot hans skuldra. — Hvilan skall ricka beständigt, svarade han. — SLUT.

Iowa-posten har fått ny redaktör, nämligen J. Hanson, som uppgifves vara en "månsidigt begäfvad man". Ingeniör Olof Byström i Seattle, Wash., har goda utsikter att bli utsedd till vägkommisarie för staten. Af vida räknade nyligen farmaren Hans Nelson i Emmons, Minn., skjuta sig på en jakttur och ligger nu på sjukhus i Albert Lea. Donation till läroverk: Albert Johnson i Marine Mills, Minn., har donerat \$2,000 till G. A. colleges endowmentfund. Han är en af läroverkets forna studenter. Strindbergs "Den starkaste" emotogs med oerhörd trumf häromdagen i Native Sons' hall, San Francisco, Cal., där ifrågasvarande dialog gafs af "Cap och Bells Club". En duglig affärsman var Olof Erikson i Strongsburg, Nebr., som afled häromdagen i Lincoln vid 75 års ålder. E. var född i Helsingland och kom till Amerika 1865. Emil Bergman var namnet på den ene af två män, som nyligen dödades i Aetehison, Kans., i en automobilolycka. Deras maskin kolliderade med en telegrafstolpe och i dagarna firats i Proctor, Vt., då systarna Amanda och Matilda Olson ingick äktenskap, den forra med Markus Lang och den senare med Georg Carlsson. Skilsmässa begär Mrs. Karin Julth Nelson i Duluth, Minn., från sin man John Nelson. Hon påstår att mannen är en vanedrinkare, som bär sig åt som en barbar, då han är drucken. Oscar H. Ogren, som på sin tid som alderman i Rockford, Ill., kallades "lexikonet" af sina kolleger, ämnar studera juridik hos lagfirman Roy H. Hall för att eventuellt taga advokats-examen. Tager afsked. Emil A. Peterson i Falconer, N. Y., som tjänstgjort som postmästare därsteds sedan vintern 1907, har i dagarna inlämnat sin afskedsansökan till generalpoststyrelsen i Washington. För ögentligheter i tjänsten har bitr. postmästaren i Ridgway Charles O. Carlson blifvit åklagad och ställd under borger. Han skall ransakas inför federala suppremerat i Erie andra mandagen i maj. Th Lagercrantz, topograf i postkontoret i San Francisco, har blifvit vald till direktionsmedlem i Old People's Home, för hvilken institution hans framtidna maka nedlagt mycket arbete förr i tiden.

Silfverbröllop har i dagarna firats af mr. och Mrs. Otto Johnson i 2515 W. 3rd st., Duluth, Minn. Bland andra delikata rätter, som serverades vid fastigheten, märktes äfven rådjursstek. En stor osanning utspreds häromdagen af dagspressen i Bridgeport, Conn., då den meddelade en intervju med en Mrs. Brittain, hvilken påstod att 300 svenska flickor därifrån staden blifvit mormoner. Stor pristagare. August Söderqvist, n af de framstående hönsödlarna i Turlock, Cal., erhöill häromdagen flera första och andra priser för af honom utställda höns och tuppår på utställningen i Modesto. Halvar Jacobsen, medlem af firmen Halvar Jacobsen Co. i San Francisco, Cal., kommer att från och med d. 1 jan. 1914 ingå kompanjonskap med firmen A. E. Johnson & Co. i New York under firmannamnet A. E. Johnson & Co., Inc. Bland bolag, inkorporerade i Massachusetts de senaste dagarna, märkes "Merima Valley Mills, Methuen". Inkorporatorer äro Ivar L. Sjöström, Gusten Nordenstjerna, Eugene S. Hylan och Edwin J. Hylan. Aktiekapitalet uppgifves till \$15,000. I en automobilolycka blef nyligen 65-åriga Mrs. John Swanson, bosatt några mil öster om Paola, Kans., så svårt skadad att hon några dagar senare afled. Hon var moder till elfva barn, hvilka alla lefva och begråta hennes bortgång. Mrs. H. M. Nelson i Worcester, Mass., söker skilsmässa från sin make Nils G. Nelson, hvilken nu vistas i Sverige. Hon var endast 37 år, då hon den 15 mars 1909 ingick äktenskap med Nilson. Redan i oktober samma år öfvergaf han henne. Ett stort massmöte hade i fredags kväll f. v. anordnats af Lincolnklubben i Brockton, Mass. Ett tusental skandinav hade infunnit sig, och dräpliga tal höllos af kongressman C. O. Lobeck från Omaha, Nebr., och dr. S. G. Ohman från New Britain, Conn. Den starkaste vid universitetet i Seattle, Wash., är Oscar Anderson, som slagit därvarande styrkekord med 1,406.3 poäng. Han är 22 år gammal, en tum kortare än 6 fot och väger 164 skilpund (75 kilo). Oscar är 17 tum bred öfver axlarna, utan kläder. Svår olyckshändelse. Sv. luth. pastorn Y. N. Thoren i North Yakima, Wash., blef fredagskvällen den 21 november öfverkörd och dödad af en automobil, så han, tillsammans med sin fru var stadd på hemresa från ett pastoratbesök i kolonien. Mrs. Thoren fick båda sina armar afbrutna, förutom andra skador.

Själfmord begick häromdagen i Hotel Hart, 305 Burnside st., Portland, Ore., vår landsman Olof Carlsson. Han hade begagnat sig på något explosivt ämne, troligen dynamit, som han hållit i munnen, och större delen af huvudet var bortsprängt. En gammal trotjänare var den nyligen i Moline, Ill., vid 85 års ålder afledne Peter Hanson. Han hade i 50 års tid varit anställd i Barnard & Leas fabriks förliden vår afled Hanssons maka och äfven en dotter med endast några veckors mellanrum. Stort kontrakt. Martin E. Johnson i Portland, Ore., har af järnvägsbyggnadsfirman Guthrie, McDougall & Co. erhållit kontraktet att bygga den del af Milwaukee-hannas nya linje mellan Maytown och Doty som ligger mellan Maytown och Chehalis. Den nya linjen skall vara färdig redan till våren. Skandnaverna hedra sig. Den 14-16 oktober i år hölls examen i Urbana, Ill., med de personer som vid Illinois universitet önskade aflägga arkitektexamen. Resultatet af examen meddelades för några dagar sedan. Af 53 anmälda lyckades endast 16 blifva förklarade godkända. Bland dessa märkas fyra personer med skandinaviska namn. De äro: Gunnar A. Hansen, 5913 Peoria st., Chicago; Robert Ulysses Johnson, Champaign, Ill.; John C. Christensen och Paul Frederik Olsen, båda från Chicago.

Bästa Liniment eller smärtstillande för den minskliga kroppen. GOMBAULT'S Caustic Balsam Den har ingen like. För — Den genomtränger lindrar och helar, och för gamla är blid — nader och avlutar, skaf skär utvärts, kraftig och liktormASKELIGA — har, etc., har Caustic Balsam ingen like som KROPPEN — liniment. Vi vilja säga till alle, som köpa den, att den icke innehåller något giftämne och är därför oskadlig till utvärts bruk. Fintigt användande skall bota många kroniska sjukdomar, och linimentet lämpar sig utmärkt till utvärts bruk. Ett fullkomligt tryggt och säkert botemedel för halssjukdomar, bronkitkommer, ryggsjuk, vrickningar, arvelter, difteri, lungsjukdomar, reumatism, och styvra leder. Afkänningar, ömhet, stryker muskellera. — Cornhill, Texas. — "En flaskka Caustic Balsam gjorde mera godt för min reumatism än \$120.00 baltika läkorskrifningar." — Otto A. Beyer. Pris \$1.50 pr flaskka. Saljes af apotekare eller sändes af oss per express mot förbeställning. Skrif efter broschyr "B". THE LAWRENCE WILLIAMS Co. Toronto, Ont.

"DELIVERING THE GOODS"

det är hvad inträsserar aktieägare i gas- och alla andra bolag.

Det finnes naturlig gas i MANTOBA och det finnes nu två källor i provinsen, som producera kvantiteter af gas med förtjänst.

WESTERN GAS and OIL SYNDICATE

207 McINTYRE BLOCK.

WINNIPEG, MAN.

Gjordt efter ett verkligt fotografi taget på platsen. Den ungefärliga strömmen af denna gaskälla är 18,000 kubikfot. Illustrationen visar en flamma gående aderton fot. Sedan fotografien togs har källan blifvit täckt, och produkten sändes nu för värme — och upplysningsändamål.

har kontroll öfver 306 acres i Souris Valley distriktet, som af faekman anses vara den korrekta formationen, i hvilken gasen och oljan filtreras. Detta kan ses af Dominion of Canadas geologiska karta. Liknande förhållanden råda här, som påträffats i de oljeproducerande distrikten i Alberta, i synnerhet Calgary, de gasproducerande distrikten i Medicine Hat, Bow Island, Redcliffe, Vegerville och andra. Den enda skillnaden mellan vår plats och andra är att andra besitta förhållanden gynnsamma för att finna gas, medan vår starkt pekar på befintligheten af äfven olja.

Vi hafva inga aktier att sälja.

Western Gas and Oil Syndicate arbetar icke för några vidlyftiga planer. Det erbjuder den som kan insätta blott litet ett tillfälle att dela alla möjligheter i ett rikt olje- och gasfall, på samma gång som det förbehåller honom från den stora kostnaden för exploatering.

PLANEN ÄR ENKELT FÖLJANDE:

Vi erbjuder icke aktier, men vi utbjuda mineralrätt till 400 kvadratfot, som äro ägda och absolut kontrollerade af köparen, som har full rätt att sälja, afträda och öfverlåta dem. Sedan regeringen indragit mineralrätter från alla patent, kräffer lagen för att hålla ett arrende eller patent af mineralrättigheter från regeringen för borrhingsändamål till \$5,000 värde af maskiner måste finnas på stället inom femton månader; och därtill måste andra arvoden betalas till regeringen likaväl som landägaren. Den vanlige insättaren kan icke foga sig i sådana förhållanden, och därtill är kostnaden för borrhoring mycket stor — i medeltal omkring \$10.00 per fot. Edert köp af mineralrättigheter genom syndikatet efterfektas icke af några sådana fordringar, emedan ni absolut äger mineralrättigheten till 400 kvadratfot. Det är edert att utveckla, att göra med hvad ni vill, när ni vill. Syndika-

tet förslår att göra borrhningen, och därför afsattes en stor del af köpepriset af dessa mineralrättigheter och placeras i Dominion Bank of Canada för att användas för borrhning af källor på en del af egendomen, som af syndikatet reserverats för detta ändamål. Det är endast naturligt, att under det borrhning efter gas och olja utföres af oss, eder del stiger såsom möjligheterna att i handelsvärdiga stiger. Detta är säkerligen ett utmärkt erbjudande för så små insättningar. Ytterligare deltagare hvarje köpare proportionerligt i 49 proc. af förtjänsten, som erhålles från källorna. Detta är frutorn rätt till borrhande af en källa på eder egen reservation eller försäljning af eder egendom till betydligt stegrad värde. Den absoluta mineralrättigheterna till 400 kvadratfot och del i förtjänsten, såsom outalats i ovanstående paragraf, kostar eder \$10.00. Hvar kan ni finna ett tillfälle för en så liten insättning, som erbjuder samma villkor och sådana stora möjligheter till förtjänst. En af de bästa dragen i propositionen är dess läge — icke långt från Brandon och nära Portage la Prairie, Winnipeg och trettienden andra lilla städer, som äro en omegetbar marknad för våra produkter. Vi behöfva icke bygga upp ett industricentrum för att blifva af med våra produkter, som andra delar af västra Canada måste göra. Marknaden är här redo och väntande, och upptäkten af gas eller olja kommer att hjälpa till det nuvarande problemet om billigt bränsle i en af de mest folkrika delarna af Manitoba och västra Canada. Så mycket för gas i dess naturliga tillstånd. Men 1910 uppfans en process, hvarigenom gasolin kan utdragas från naturlig gas. Detta har skapat en ny och betalande industri, då gasolin är en af de mest nödvändiga artiklar i modärn tid. Det är knapp nödvändigt påpeka det ekonomiska värdet af olja. Dess konsumtion växer årligen, och svårigheten är icke att sälja den utan att finna ett tillräckligt förråd för att möta efterfrågan. De tillfällen, som själfva erbjuda sig

för folket i Calgary, Redcliff, Medicine Hat och andra platser, erbjudas nu eder. Utsikterna att finna gas och olja äro lika goda, och möjligheterna att göra rikedomar lika stora.

SOM KOMMERSIELL GAS.

Den gasproducerande källan, som visas i denna annons ligger på den egendom, som kontrolleras af oss, och ägaren till denna egendom håller den ograverad genom kraften af ett Crown Patent, som gifver det absolut mineralrätt. I sydvästra Manitoba finnes en källa, som haft en ström af naturlig gas af omkring 18,000 kubikfot per dag under fyra år utan minskning. Denna källa har gräfts af amatörer till ett djup af 212 fot och försedd med ett rör af endast en och en half tum i diameter. Erfarenheten i alla gasproducerande distrikt är att huvudströmmen af gas sällan, om någonsin, påträffas förrän ett djup af från 1,600 till 2,000 fot nåts, och källor, producerande kommersiell gas, kräfva ett rör minst 12 tum i diameter. Om den ofvan omtalade källan vore försedd med en sådan sorts rör, skulle strömmen utan tvifvel vara många gånger dess nuvarande kapacitet. I Manitoudistriktet har en gasström just påträffats på ett djup af 575 fot, som nått ett tryck af 150 pund på kvadrattummen. Denna källa har gräfts af ett engelskt syndikat, bakom hvilket stått Imperial regeringen. Manitoukällan är i samma dal och i samma geografiska formation, som källan i detta prospekt, med det enda undantaget, att vår egendom innehåller flere gynnsamma tecken på olja. Vi erbjuda eder en tjänst och gifva eder ett sällsynt tillfälle. Tag det, och ni kommer att taeka oss inom en icke alltför aflägsen framtid för att vi räckt eder en hjälpsande hand. För att deltaga i detta underbara tillfälle är det nödvändigt att handla genast. Illustrerad pamflett på begäran.

ÖNSKAS. Lokala försäljningsmän och representanter i uteliggande städer för den bästa gas- och oljepropositionen i Manitoba. "It stands the test".

WESTERN GAS & OIL SYNDICATE

WINNIPEG 207 McINTYRE BLOCK MANITOBA

Försäljningsagent

K. K. ALBERT

708 McArthur Bldg. Tel. Main 7323. WINNIPEG, CANADA.

WESTERN GAS & OIL SYNDICATE 207 McIntyre Bldg., Winnipeg. Bäste herre:— Inneslutet var god och finn \$..... för ..... mineralrättigheter (400 kvadratfot hvar) och gör det bästa urval af rättigheter. Namn ..... Adress ..... Namn denna tidning.

"God och glad skall människan vara". Till en god jul hör ju också en glad jul.

"Nog reder jag mig"

Jag är född i en torparstuga i en vrå vid en dikeskant, och vid grändar jag lärde mig boga för en nick och en tvästyfverlångt. Man beklagade dag efter dag mig, jag var smutsig och trasig och ful. Men det rörde mig inte ett smul: nog reder jag mig!

Vi var många om maten därhemma, och man svält för de yngre ibland, och ibland var potaterna slemma, när dom grodde om vär'n lite grand. Och jag vet hur det känns att få vänta på en godbit som fläk — eller två! Men, förstår ni, det tar inte på en sådan janta.

När jag läste mig fram inför prästen, var jag tyvfast bland ungarna där. Dom var finare värre, förresten, men katkesen, den gaf dom besvär! "Om du också skall läsa itu dig", tänkte jag, "skall du kunna det bra", och blef glad, när vår kyrkherde sa: nog reder du dig!

Jag har tröskat i värmen på logen, jag har bundit, när lärne gick, jag har vallat med korna i skogen och lärt gertens hyfsning och skick. Jag har sett många snuffager sven sig till min ensamsta siter' bege — men han sa, när han gick ett, to tre: Nog reder den sig!

Och jag känner en gosse bland andra, som jag nog håller af, kära du, som jag mera än andra vill klandra — för han inte har friat ännu. Om han gjorde det, skrek jag väl: tag mig, vi skall trivas på lefnadens stig, och var alla inte lessen för mig: nog reder jag mig!

Waldeck.

Stortjufvens gripande

AF F. U.

(För Svenska Canada Tidningen.)

FÖR endast några få år sedan voro våra dagliga tidningar flitigt refererande, huru stortjufven Bill Miner för fram och rövade expressvar, rånade passagerare på C. P. R. uti British Columbia och bestal banken uti West Minister på 500,000 dollars. Afven omtalade tidningarna, huruledes någon hade sett honom i Calgary den ena dagen, och endast 12 eller 18 timmar senare rövades ett tåg 800 mil därifrån. Expresskompaniets personal hade från kust till kust blifvit försedd med tidens nyaste skjutvapen och 25 patroner per man. På en gång hade blifvit förstärkt vid många platser. Man hade utloftat stora summor för hans gripande. Telegrafisterna varnade ständigt hvarandra, tveytiga personer arresterades, men Bill Miner förblef omtastad. Tiden ilar. Vi äro nu uti december månad. Sent en kväll anlände jag till Redvers, Sask. Vi hade alla ätt kväll och sutto samspråkande uti hotellet, då med ens C. P. R. agenten kommer

irrusande. Blek och darrande omtalar han, huruledes någon håller på att borra hål uti kassaskåpet. På de flesta mindre stationer är framsidan af kassaskåpet uti biljettkontoret, och baksidan af skåpet är i expressrummet. Vi sågo tydligt, att här var allvar. I en hast började vi att hålla krigsråd. Krogaren och barberaren på platsen utsågos genast till generaler. Alla stadens gevär och revolverar framskaffades. Trots att detta gjordes i stor hast, hade 35 minuter gått. Klockan var nu 9 på kvällen. En tio eller elfva lyktor hade anskaffats, ty månen gömde sig bakom molnen ibland. Den lilla hären mönstrades nu och uppdelades i två flyglar. Den ena skulle närma sig från fronten och utgjordes af krogaren samt elfva man, nästan alla med skjutvapen. Den andra skulle anfälla från bakken och kommanderades af barberaren med nio man af olika samhällsställningar. I denna styrka var jag som reserv på 15 fots afstand från de första. Jag kände på mina knän, att stunden var viktig, och min panna fuktades af svett. Jag tror jag tors säga, att alla voro de försedda med extra hjärtklappning den kvällen, ty de närmade sig ytterst långsamt.

Vi voro nu på plattformen. Barberaren sade: — Bill Miner, kom ut och gif dig på nåd och onåd, du är uppdragad. I lagens namn kom ut. Om du ej kommer, innan jag uppmannat tre gånger, så får du skylla dig själf, ty här kommer att skjuta skarpt.

Nu skallrade mina tänder betydligt. Den varma svetten i min panna blef kall, mina ben sviktade. Jag blef stående orörlig. Vi hörde nu tydligt ett skrapande ljud, men Bill Miner förblef osynlig eller ville ej komma fram på uppmaningen. En af förtruppen hade en högafvel och med den öppnade han dörren (den hängde på hjul och sköts åt sidan). Den öppnades en sex fot. Allt blef tyst, alla stod efter väggen. Ingen torde ännu titta in i denna 6 fots dörroppning.

Nu började åter skrapandet. Barberaren fattade först mod. Han närmade sig dörroppningen med en lykta och dragen revolver. Te efter honom stod två män med rifvelgevär. Nu lyste de med lyktan i öppningen. Nu sekundens tystnad. På nytt det mystiska skrapandet. Midt inuti expressrummet stod en pianobox med piano. En stilla överläggning gjordes och man beslöt att hastigt springa bakom pianoboxen och från den platsen försöka få sikte på Bill Miner.

Sex af de djärfvaste rusade nu in bakom boxen. Tre lyktor placerades på toppen af boxen. Ett svagt ljus trängde fram till hvarje vrå. Tre af männen stodo på knä med lyftade gevär siktade på kassaskåpets baksida (endast hälften af skåpet var synligt, ty där stodo en tio stycken äggbox' ar och en låda med lefvande höns), och emellan dessa lådor och kassaskåpet var tjuvfen gömd.

En lång brandhake sushkaffades, och med denna var det nu meningen att draga undan äggdörarna och hönslådan. Nu voro tio gevär och fem revolver riktade mot den hemlighetsfulla Bill Miners plats. Med två raka drag voro lådorna dragna åt sidan, och där stod han nu rak med uppsträckt hals och blistrande ögon — en importerad spansk tuppi! Han hade på något vis kommit ut ur hönslådan.

Då gjorde Snolsky slag i saken. Han förde själf Ibsen till bordet och placerade sig på hans vänstra sida. Till bords "dam" fick den gamle skönhetspejkeren den lika vördnadsvärde gubben Frans Hedberg. Nå — detta var ju ett sätt att lösa en knut, som höll på att bli ovanligt gordisk. Men om det motsvarade Ibsens förväntningar vill jag lämna därtill. Jag satt så att jag med lättethet kunde iakttaga gubben under middagen. Jag undrar verkligen, om någonstans i sina dramer varit så otvungit som nu. Han åt och drack — mest drack, och jag misstänker att hans tankar voro ganska långt från både Snolskys och Hedbergs konversation. Icke en gång då Gejerstam i sitt stora tal kom i extas och steg upp på en stol och skrek som från ett Sinai om människans och sina egna arbeten och slutligen exalterade sig till Tu majestatis, medan det väl genomarbetade manuskriptet darrade i hans hand, gjorde Ibsen en min. Jag såg icke en gång skytten af en skalk i hans vänstra ögonvrå.

Men vi, de unga, hädarna, hade festligt vid förordet. Efter middagen blef det kaffe och alkohol i ett närliggande rum. Det var då kvinnorna störtade sig öfver den älderstigne mannen, synnerligen författarinnorna och synnerligast de äldre. Som en hörd termiter betäckte de honom, krope in i honom, in i öron och näsborrar och började förtära honom lefvande. Särskildt ett par af dem voro i fullständig raseri af njutning att få frotera sig mot honom, så helt upp i honom, gnugga sina ansar mot hans.

Slutligen lyckades den ena på grund af sin massa och sin kroppshyddå mota undan de andra, tvungin den lille gubben i ett hörn och började anförtoro honom, hur hon uppfattade hans diknings gestalter. Vi män började bli oroliga, ty vi sågo hur gubben mulnade. Han ryckade ögonbrynen och det började blänka hotfullt om glasögonen — eller kanske var det tårar af ansträngning att förstå hvad hon sade och att hitta någon svandret för att leta sig ut ur den labyrinth af frågor och påståenden, som hon med djärfvusk hjärtlighet byggde upp omkring det stackars festföremålet.

— Nej, det här duer inte — sade en af skalderna. — Den där människan håller på att väfva in honom som en spindel. Någon måste rädda honom, innan hon börjar suga blod. Gå bort och hugz gubben, du Gejerstam!

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

— Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

— Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Hur jag räddade Henrik Ibsen.

AF Albert Engström.

Ur Albert Engströms nylutkomna bok "At Hæklefjäll" läna vi följande skildring som prof på dess skiftande innehåll. Jag träffade honom bara en gång. Det var på en middag, som Svenska författarföreningen gaf för honom i Stockholm för flera år sedan.

Festen blef stor och högtidlig, och jag skall aldrig glömma den. Dock icke endast för solennitetens skick utan för den röda tråd af komik, som kom att på igenom afrensas serie af händelser.

Vi samlades alltså och det blef stor presentation. Den lille lustigt seriöse gubben med sitt hvita hår, sina vördnadsbudade polsonger, sfinxminnen, de höga klackarna, korrektheten, det olympiska lugn, med hvilket han tog emot alla hedersbetygelser — det var verkligen gubben Ibsen sådan jag föreställt mig honom på grund af alla anekdoter om dikteren, icke på grund af hans arbeten.

Ibsen skick naturligtvis föra en dam till bordet, och som det var nödvändigt för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men vi, de unga, hädarna, hade festligt vid förordet. Efter middagen blef det kaffe och alkohol i ett närliggande rum. Det var då kvinnorna störtade sig öfver den älderstigne mannen, synnerligen författarinnorna och synnerligast de äldre. Som en hörd termiter betäckte de honom, krope in i honom, in i öron och näsborrar och började förtära honom lefvande. Särskildt ett par af dem voro i fullständig raseri af njutning att få frotera sig mot honom, så helt upp i honom, gnugga sina ansar mot hans.

Slutligen lyckades den ena på grund af sin massa och sin kroppshyddå mota undan de andra, tvungin den lille gubben i ett hörn och började anförtoro honom, hur hon uppfattade hans diknings gestalter. Vi män började bli oroliga, ty vi sågo hur gubben mulnade. Han ryckade ögonbrynen och det började blänka hotfullt om glasögonen — eller kanske var det tårar af ansträngning att förstå hvad hon sade och att hitta någon svandret för att leta sig ut ur den labyrinth af frågor och påståenden, som hon med djärfvusk hjärtlighet byggde upp omkring det stackars festföremålet.

— Nej, det här duer inte — sade en af skalderna. — Den där människan håller på att väfva in honom som en spindel. Någon måste rädda honom, innan hon börjar suga blod. Gå bort och hugz gubben, du Gejerstam!

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men vi, de unga, hädarna, hade festligt vid förordet. Efter middagen blef det kaffe och alkohol i ett närliggande rum. Det var då kvinnorna störtade sig öfver den älderstigne mannen, synnerligen författarinnorna och synnerligast de äldre. Som en hörd termiter betäckte de honom, krope in i honom, in i öron och näsborrar och började förtära honom lefvande. Särskildt ett par af dem voro i fullständig raseri af njutning att få frotera sig mot honom, så helt upp i honom, gnugga sina ansar mot hans.

Slutligen lyckades den ena på grund af sin massa och sin kroppshyddå mota undan de andra, tvungin den lille gubben i ett hörn och började anförtoro honom, hur hon uppfattade hans diknings gestalter. Vi män började bli oroliga, ty vi sågo hur gubben mulnade. Han ryckade ögonbrynen och det började blänka hotfullt om glasögonen — eller kanske var det tårar af ansträngning att förstå hvad hon sade och att hitta någon svandret för att leta sig ut ur den labyrinth af frågor och påståenden, som hon med djärfvusk hjärtlighet byggde upp omkring det stackars festföremålet.

— Nej, det här duer inte — sade en af skalderna. — Den där människan håller på att väfva in honom som en spindel. Någon måste rädda honom, innan hon börjar suga blod. Gå bort och hugz gubben, du Gejerstam!

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Men Gejerstam var alls inte lifvad för att stiga ned i en ormgrop. Han visste, att han skulle få alla författarinnorna på sig, om han sökte korsa en endas planer. Han såg sig hjälplöst omkring i vår krets. Men så fick han ögonen på mig och ljusnade.

Ohälsosamt.

Artilleristen till sin flamma, numerera kalla fjälla: "Lotta, du tockna hära ser kulorna ut som vi skjuta må i krig, du!" "Kan veta då, om man fick en tocken där i ögat, ble' en ju vanställd för hela lifvet."

Ohälsosamt.

Artisterfrun (upprörd till grannfrun): — Och så går Mari, den slinkan, och sprider ut, att hon blifvit illa behandlad hos oss. Vi som t. o. m. hängt upp två äkta oljetryckstafior i jungfrukammaren.

En stor slarfver.

Konduktören på tåget, till resande musikanten: — Biljetten! Musikanten: — Biljetten ja — (lettar) — ja, ja har ingen biljett, den har jag tappat. — Hur kan man gå och tappa sin biljett? — Ha — de ä väl ingen konst — jag hade en god vän — han slarfva bort bastrumman!

Kvinnlig logik.

Män komma allt för sent. Nu har jag väntat på min man här sedan klockan sju, och nu är hon half åtta. — Och när skulle ni träffas? — Klockan fem.

Obehagligt.

Mamma, sade den förtviflade unga damen, kan vi icke hänga den där gamla pappogon någon annan stans än i förmaket? — Hvarför det, mitt barn? frågade modern. — Jo, hon måtte bestämdt ha tillbört en spåravgnskonduktor, innan mamma köpte henne. När Arthur är här, ropar hon hvar annan eller tredje minut: "Var så god, flytta er ihop!" Det är verkligen för obehagligt.

Praktiskt.

Hör nu på, gossar, sade magistern, om det finns fem barn i familjen, och modern har endast fyra potatis att ge dem, och hon vill dela dem så att hvarje barn får lika mycket, hur skall hon göra då? — Gossarna tege och räkna de ihärdigt. Slutligen räknade en liten parfvel upp handen. — Nä, John, hur skulle du göra? — Mosa potatisen, magistern.

Också en komplimang.

Den nye pastoratsadjunkten Daniel Hemfridsson har knappt assisterat gamle prosten en vecka, förrän han blifvit dödligt förolskad i dennes bildsköna dotter, fröken Rose-Marie. En dag, när de i förmakssoffan gemensamt genomgått familjens plyschalbum, kan han inte styra sig längre. Han slänger sig ned på trasmattnen och framhvarplar en kärleksförklaring: Fröken Rose-Marie: — Men, herr Hemfridsson, skulle ni också älska mig, när jag blir gammal och ful? Hemfridsson: — Äck, fröken Rose-Marie, gammal kan ni väl bli, men fulare, nej, aldrig!

Ett obetydligt fel.

En man som hade köpt en tafila af en bekant impressionist, önskade hörra målarens åsikt angående bildens hängning och bjöd honom därför på middag. Konstnären uttryckte sin belåtenhet med bakgrunden, höjden på hvilken tafilan var upphängd, förklarade ljuset vara fördelaktigt, kort sagt, han sade att det fanns blott en detalj, anseende hvilken han skulle vilja föreslå en ändring. — Och hvad är det? frågade värdens? — Jo, sade målaren, jag skulle vända upp och ned på tafilan, så gjorde jag alltid.

Föga vinstgivande.

Det måtte vara förtjusande att bo så här midt i naturen och få så och skörda? Hvad afkastar landbruket egentligen här på trakten? — En landbrukare hvarit femte år.

Vitizigt.

Petter hade drullat in en vak, men blifvit uppdragn. — Jonas: — Hur kunde du gå och trilla i vaken? — Petter: — Sicken fråga, inte dral ja ja i sofande!

En bättre utväg.

En bonde af den gamla skolas skandrade emot de nymodiga separatorerna. — Jag säger, att de äro till ingens nytta, påstod han. — Men, sade hans mera upplyta gramme, man får ut mera grädd med dem. Det blir mera smör. Det kan hvar och en säga dig. — Men bonden kunde icke öfvertygas. — Om jag vill ha mera grädd, sade han, kan jag köpa mig en ko till!

Också ett motiv.

Prosten: — Nä, Per Larsson, ka du säga mig, huru det kom till, att Kain dräpte sin broder Abel? — Per Larsson, illparigt och säffigt: — Gjorde'n hä då? — Prosten: — Men kära Per, så mycket bör du väl veta, att så skedde. Tänk nu noga efter! Hvad var anledningen till, att Kain dräpte Abel? — Per Larsson, efter en fundare: — Ja, förhända ville han åt änka!!!

De ruskiga hotell.

Jon i Svingen, skall jag varit i Stockholm några dagar och legat på hotell. Vid hemkomsten förtäljer han minnet och mycket och glöder äfven in på logifrågan. — Då ä allt ruskit i alla fall te ligge på hotell, hvem vet äka som har lugzet i lakana förut, ä att di byter om hvar natt till ja inte, för resten ä då rent omöjligt, då ka inte hinna må ä lä lakana tvätta ä torka på en da'.

Giftigt.

Humanisten Gravenius och kyrkoherden Nylander diskutera sannolikheten af att Shakespeare verkligen är upphöfsmannen till de dramer, som tillskrivas honom. Gravenius: — Ja, när jag kommer till himmelen, skall jag fråga Shakespeare, om han skrivit dem. — Kyrkoherden: — Men tänk, om ha inte är där då? — Gravenius: — Då kan ju kyrkoherden fråga honom.

Den nyttiga idrotten.

Idrotten är nyttig till många god ting, hvarpå följande må tjäna som exempel: Från länsfängelset i Uleåborg rymde för en tid sedan en straffving Rannio. När han kom löpande i sin något bristfälliga kostym för det så kallade brinnande ljoret, råkade han möta en hop folk, som gifvade min af att hejda rymlingen. Denne kom emellertid på den briljanta idén att i befallande ton tillropa dem ett dundrande: — Ur vägen där! Här brånas, förstår ni! — Det hjälpte. Rymlingen fick passera och uppmuntrade till på köpet af ett och annat "hej"-rop.

Glöm ej att förnya er prenumerations.

Det sällskap. — "Ä, ja" vet inte hva' ja' ska' säga, för se, ja' har skaffat mej gris."

Ur årets Nobelpristagares Rabindranath Tagores diktning.

Vi tillåta oss att efter stockholmsdiktningarna återgifva tre härligt vackra prof ur den nye Nobelpristagaren Rabindranath Tagores diktning.

När skapelsen var ny, och alla stjärnor skeno i sin första glans, församlades gudarna och sjöngo i skyn: "O fullkomliga ärbild! O rena glädje!"

Fjärilarna spänna sina segel över haf af ljus. Luljor och jasminder spira upp på vågorna af ljus.

Ljuset gjuter sig som guld på hvarje moln, min käraste, och det sprutar strömmar af juveler.

Glans sprides från blad till blad, min käraste, och glädje utan ände. Himlens älf har svämmat ut och lyckans flod står hög.

Den gyllene strängen på de ras harpor brast, deras sång tystnade, och bestört ropade de: "Ja, den förlorade stjärnan var den bästa, hon var alla himlars härlighet!"

Från den dagen ville sökandet efter henne icke upphöra, och ropet går från den ene till den andre, att i henne gjut världens miste om sin enda glädje.

Men i nattens djupaste tystnad småle stjärnorna och hviska mellan sig: "Fäfnigt är detta sökande! Önskränkt härskar fullkomlighet öfter allt!"

Ljus, mitt ljus, världsuppfyllande ljus, ögat kysande ljus, hjärtat värmande ljus.

A, ljuset dansar, karaste, i mitt väsens midt, ljuset stryker, käraste.

Fjärilarna spänna sina segel över haf af ljus. Luljor och jasminder spira upp på vågorna af ljus.

Ljuset gjuter sig som guld på hvarje moln, min käraste, och det sprutar strömmar af juveler.

Glans sprides från blad till blad, min käraste, och glädje utan ände. Himlens älf har svämmat ut och lyckans flod står hög.

Den gyllene strängen på de ras harpor brast, deras sång tystnade, och bestört ropade de: "Ja, den förlorade stjärnan var den bästa, hon var alla himlars härlighet!"

Från den dagen ville sökandet efter henne icke upphöra, och ropet går från den ene till den andre, att i henne gjut världens miste om sin enda glädje.

Men i nattens djupaste tystnad småle stjärnorna och hviska mellan sig: "Fäfnigt är detta sökande! Önskränkt härskar fullkomlighet öfter allt!"

Ljus, mitt ljus, världsuppfyllande ljus, ögat kysande ljus, hjärtat värmande ljus.

A, ljuset dansar, karaste, i mitt väsens midt, ljuset stryker, käraste.

Jag känner min kropp genombländ af ljus vid denna samhörighet med hela denna värld af lif. Det drog sig öfter att känna skelnas lif pulsera i mitt blod i detta ögonblick.

uppläkt som ger förväningen dess ton.

Om de världsliga dikterna i "The Gardener" gäller detsamma, och för en modern västerlänning äro de ännu mycket lättare tillgängliga. Kärlekslyriken har den i våra dagar, som det teycks, enastående egenheten, att dess diktare uppenbarligen var förälskad när han skref. Om de tal om den mest berusade lidelse, i hvilken jaget förlorar sig och blott finner sitt bästa och högsta igen. Genom denna sköhet och därpå följande förmåga och mod att oförbehållsamt öppna ett hjärta erinra de om Goethe. Men indierns känsla har sitt eget lyne, antingen det nu beror på blott personlig eller också nationell bestämning. Den står i all sin klara brand för oss som något kvinnlig i sin drömmande extas; till gengäld är den af sållent förnämhet och renhet. Det är helt enkelt förtrollade sånger Tagore skapat, personliga beklännelser av den skönaste själfvilhet, folkliga toner med allmogets ursprunglighet och innerlighet, idyller i plastiska fulländning. Allra mest på detta område erinras man om eretikist konst.

Boken innehåller afven annat, paraber, symboliska tankespinn, naturlyrik, sublim förtvillan och extatisk längtan efter världsbefrielse, som led öfter till den senare Gitanjali-diktningen. Så godt som blott ett stort, rik poesi, det mesta utan motsvarighet i europeisk nutidsdiktning.

Novellboken, en samling enkla, äkta och ytterst intagande skildringar ur hemlandets folklif, har ej samma konstnärliga märkvärdighet och originalitet som dikterna. Den är emellertid en mycket väcker och betydande exponert för den realistiska novellen och torde väl härröra från tiden för denna konstnarts blomstring i Europa — åttilloft. För indisk utveckling har den säkert betydigt mycket.

I fråga om poemens form är ännu mera sak att vidröra. Om Tagore har kallats sångare, så är det med mera skäl än det, som vanligen innebares i modern språkbruk. Han diktar nämligen till ena melodier, och han sjunger själf sina dikter för dem, som vilja höra dem och bära ut dem öfter landet. I de förhållandena lefva Tagore och hans lärjungar i Bengalen — truhadurens och ministerns tid är där icke förbi. Ännu en likhet till alla andra, med hos oss förgångna enkla och helare tider.

Om Tagores lefnadsförhållanden och öden lända de hittills tillgängliga uppgifterna blott ofullständigt besked.

Han är född 1861, ättling af en mycket förmånlig släkt, som i flera led och på olika områden gett högt betydande män till fosterlandet. Flera af dem ha namn af helighet — Rabindranath var en af "Maharsih" (en stor siare eller skådare), och han själf, trots sin från den traditionella afvärande uppfattning om den frommes hållning gent emot världen, vördades också som en helig man af stora skårar. Öfter hela Indien beundras han som tidens största skald, och landets nationalsång är af honom.

Han började dikta redan vid fjorton års ålder, tillbragte som sjutton-åring ett år vid University College i London och teycks vid hemkomsten därifrån ha skrivit sina flesta romaner och dramer; de senare ännu i dag allmänt uppförda. Mellan tjugo och trettiofem skref han sin kärlekslyrik. Han för ännu en gång till England, under någon svår tid i sitt lif, som det förefaller, — det antydes att han då drabbats af en stor skorf. Efter återkomsten lefde han långa tider som eremit på Padmaloden. När denna religiösa samlingstid var öfver, ungefär vid fjortioårsåldern, bröt hans litterära diktning fram i hela sin prakt och fulländning. Därtill upptäckte han en friluftsskola i Bolpur i västra Bengalen för att inviga indisk ungdom i den lifsvsyn, hvartil han kommit, och bilda personligheter till fosterlandets tjänst.

När torde han i ett år eller mer ha vistats i England och Amerika, systematiskt med att utgifva sina böcker (och faders själfbiografi). Han har där mottas af en beundran och ett intresse, som fort vuxit och som med all sannolikhet torde fortfara att växa såväl i intetstet som i utbredning. Det har redan höjts röster, som i Tagores framträdande sett inledning till en ny renässans för Europa under påverkan af indisk kultur och visdom. Järmed må så här som helst — och visst är att en renässans, om den alls läte sig önskas fram, svärigen kunde komma i behållning tid än nu. Att däremot Tagores poesi torde få sitt vägnande ord att säga i den nordiska litteraturutvecklingen, det är en större profeta, som kan göras med större trygghet. Den har också gjorts af mer än en, och många ha i Gitanjali sett den märkvärdiga litterära händelsen under ett par decennier. Det torde icke vara för mycket sagt.

Per Hallström.

GILLETTS PARFYMERADE LUT "GILLETTS LUT ÄTER SMUTS" FÖR RENGÖRING OCH DESINFICIERING — FÖR ATT UPPJUKA VATTNET — FÖR DESINFICIERING AF SKÅP, AFLOPPSLÄDERINGAR OCH SLASKER — OCH 500 ANDRA ÄNDAMÅL.

JUL I EN SKOOGS-CAMP.

(Forts. fr. sid. 2.)

Flaskorna passerade från man till man, och stämningen blef i samma mån allt högljuddare. I de bullrande och stogande samtalen höordes ofta utropen: "By God! — Jesus Christ!"

Men minnera i de talandes ansikten utvisade, att det minsta tänkte på var hvems heliga namn de på detta sätt brukade, trots det att så godt som hvilken som helst af dem snart skulle blifvit ursinnig, därest han fått höra sitt eget namn så opphörligt begagnas på motsvarande sätt! Ej heller tycktes det alls gifva dem anledning att besinna till hvems äran dagen egentligen var afsedd att firas!

Wm. Moore, "hansen", som andars bodde i en "camp" för sig själf tillsammans med bokföraren (dessa två jämte kocken likso utgörande lägre stor efterfrågan efter Moler barbarer, som erhållit Moler diplom. Bevara oss för eventuella efterfrågor. Se efter namnet Moler, börnet af King st. och Pacific ave., Winnipeg eller afdelningar vid 1709 Broad st., Regina, och 239 Simpson street, Fort William, Ont.

Ogifta Herrar och Damer, unga och gamla, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort, i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Halsning från hemmet.

Vi sänder 15 importerade projekt-kort i praftulla färger från Sverige och illustrerad SVENSK FAMILJ-JOUKNER till minnande samt en teknisk öfversikt om tusen intressanta böcker som nu säljas till betydligt nedskattade priser. Skrif till en hvar, som sänder oss namn och adress på 10 man eller kvinno, som intresserar sig för god läsning, och 10 cents i tillfrö eller frimärken till porto.

C. Rasmussen Publishing Company, 730 So. 6th St., Minneapolis, Minn.

MÄN, HAR ÄR EDERT TILLFALLE

Löner fortjånas medan ni lär barberaryrket vid Moler Colleges. Vi lär barberaryrket fullständig under löpning af två månader. Anställning för säkras efter fullbordad kurs, eller kunna vi starta in och egen affär. Hafva hundratals utvalda platser. Stor efterfrågan efter Moler barbarer, som erhållit Moler diplom. Bevara oss för eventuella efterfrågor. Se efter namnet Moler, börnet af King st. och Pacific ave., Winnipeg eller afdelningar vid 1709 Broad st., Regina, och 239 Simpson street, Fort William, Ont.

Ogifta Herrar och Damer, unga och gamla, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort, i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling, som hundratals andra hafva gjort i äktenskapslyfte, för tankutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All korrespondens hålles hemligt, och den noggrannaste årlighet iakttagas. För närmare upplysning sänd 10 cent, och tillskrif Swedish Social Club, P. O. Box 279, Valier, Montana.

Ogifta Herrar och Damer UNGA OCH GAMLA, som tröttnat på ensamheten, sök efter bekantskap medelst brevväxling,

Butiken

som tillfredsställer.

Köp edra skodon här och bli tillfredsställd.

Goda skodon för hvarje medlem af familjen till Rimliga Priser.

Modärna och goda skodon i alla lädersorter för damer och herrar och till alla priser från

\$3.00, \$3.50, \$4.00, \$5.00.

Skodon för gossar o. flickor, både i snö- och knäpffasoner till

\$1.50, \$2.00, \$2.50.

Skodon för barn till \$1.25, \$1.50 och \$2.00

Vi garanterar, att de passa foten.

Pångarna återställas, om Ni icke är nöjd.

QUEBEC Shoe Store

W. C. Allan Ägare. 639 MAIN ST. Tredje dörren från Logan

Sjukhjälpföreningen Norden
Besökande. Mr. A. W. Lindberg från Aylsburg, Sask., vistades en dag förliden vecka i Winnipeg och var då vänlig nog att titta in till oss och betala prenumerationsavgiften.

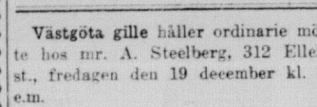
Logen "Framtidens Hopp"
Måndagen den 29 Dec. kl. 8 e.m.

Norden Stor Julfest

MANDAGEN den 29 Dec. kl. 8 e.m. SCOTT MEMORIAL HALL, Princess St. Utsökt och rikhaltigt program. Julgran — Fäststal af HARRY A. LUND från Minneapolis. Svenska Sångbröderna. Svenska Stråkorkester. Kaffe och Förrisningar. Prukt o. "Candy". Biljetter 75c. Barn under 12 år 25c. Fästkomitén.

JULFASTEN, SOM ALLA BESÖKA!

Onsdagen den 17 december 1913.

Västgöta gille håller ordinarie möte hos Mr. A. Steenberg, 312 Ellen St., fredagen den 19 december kl. 8 e.m.

Attiofya år fyllda i torsdags mr. Olaus Anderson af Fountain st. Den gamle är trots den höga åldern frisk och kry.

En smakfull pamphlett utgiver i dagarna Campbell Realty Co., 741 Somerset bldg. Tjugo familjer hafva redan köpt af firmans fruktträdgårdar i Cranbrook, B. C. Mr. Chr. Nilson lämnar närmare upplysningar.

Norska Gleeklubben sjunger onsdag kl. 3 e.m. vid "People's forum" af Grand teater. Vid samma tillfälle talar Mr. Woodsworth. Inträdet är fritt, och alla skanduniverborde passa på att få höra den norska sångkören.

Ett välskapadt flickbarns födelsekunde mr. och Mrs. Frank O. Johanson från Småland glädja sig öfver d. 8 december. Herrskapet Johanson befinna sig i Winnipeg, då den glada händelsen inträffade. Mr. Johanson är broder till dr. Johnson hästlades.

Mrs. Carl Johnson, 575 Flora ave. insjuknade förliden vecka och måste föras till General Hospital, där hon i lördags underkastades operation. Denna utföll lyckligt och patienten befinna sig efter omständigheterna väl. Mrs. Johnsons många vänner hoppas, att hon snart må blifva fullt återställd.

Öfverkörd och dödad af tåget blef i måndags Jennie Setterlund, 15 år gammal. Olyckan inträffade vid järnvägsövergången vid Keewatin st. kl. 10.40 e.m. Den så sorgligt omkomna, som var anställd vid McDermott House, McDermott ave., var dotter till mr. och Mrs. John Setterlund, Inwood, Man. Hon var syster till Mrs. Gunnar Holstedt.

Mr. J. A. Hamberg har i dagarna flyttat från sitt kontor 112 Bon Accord Blk. till 268 Portage Ave., där han tillsammans med Mr. F. Pascau representerar firman Redeliff Securities Company Ltd. Dessa stora och välkända firma är ägare af City Park i Redeliff, Alta., och tillhandahåller nu Mr. Hamberg sina landsmän fina tomter i Redeliff.

Över-Lands möbelfabrik, 590 Main St., rekommenderas vid inköp af möbler. Stor sortering och moderata priser.

Mr. John Sandgren från Spokane, Wash., anlände förliden söndag till staden och var vänlig nog att i går besöka oss. Mr. Sandgren är, som bekant, en af de främsta svenska järnvägskonstruktörerna på den amerikanska kontinenten. Mr. Sandgren, hvilken i flera år varit bosatt i Winnipeg, där han förvärfvat en stor värdighet, kommer att stanna här några veckor för att se sina vänner och väl antagligen äfven i affärsyfte.

Svenska lutherska kyrkan. Döpt af pastor J. G. Dahlberg den 11 dennes: Clifford George, son till Anders Gustaf Wallman och hans hustru Emma Andrietta, Home St., Winnipeg.

Julotta firas kl. 6 på morgonen juldagen. Då få vi åter sjunga såsom våra fäder brukade sjunga i vår hemlandskyrka: "Vår hälsad komma morgonstund". Möjligen komma tre köror att med sång höja gudstjänstens högtidlighet. Välkomna till eder gamla kyrka.

Kl. 7 på kvällen juldagen hålles söndagskollans julfest. Inträdet blir då som vanligt 15 cents för äldre. Vill någon gifva mer, mottages det med tacksamhet. Barnen ingår fritt. Alla hälsas välkomna.

Trustee- och uppörelsmöte hålles i pastorhuset måndagskvällen den 22 dennes. De som restra på sin kommunikatföret ombeljas vänligt att inbetala den till den 22 dennes.

Den Lucia-fest, som Västgöta gille afhöll förliden fredag af Scott Memorial Hall, blef mycket lyckad. Programmet var väl valt och mycket intressant. Sv. stråkorkester spelade som vanligt på ett förtjänstfullt sätt.

Mrs. Nichal hade tyvärr i sista stunden blifvit förhindrad att infinna sig och i stället sändt Miss Majorie Barneel som är nästan lika skicklig på tiotoken med stor precision. Miss Annie Lindblad sjöng några sånger. Hennes röst, ehuru icke synnerligen stark, är ren och varm. Mr. G. Hammarstrand lit afven denna kväll sin sympatiska tenoröst ljuda, och särskildt i "Rehinvänets lof" gjorde den sig utmärkt. För öfrigt utfylldes programmet af deklamation af Mr. Carl Bruzell och till sist några synnerligen muntra bitar af samme amatör-artist. Dessa utförde han på ett förtjänstfullt sätt, och publikens upprepad skråtsallvor baro vittnesbörd om att Mr. Bruzell förstod att roa. Efter programmet serverades kaffe af Lucia-brudar och trädde dansen till uppå småttomarna.

Föreningen Nordens julfest går, så som förut omtalats, af staphen måndagen d. 29 dec. kl. 8 e.m. af Scott Memorial Hall. En blick på det nu så godt som fastställda programmet visar, att Nordens julfest blir om möjligt mera intressant och angenäm än den, som hållits föregående år. Programmet omfattar musik af Sv. stråkorkester, sång af Svenska Sångbröderna, fiol solo af Mrs. Olga Nichal, deklamation m. m. Icke minst intressant blir inlästet, som i år skall hållas af den svenske advokaten Harry Lund från Minneapolis. Mr. Lund är en inom svenska kretsar i Forenta Staterna synnerligen välkänd talare, som alltid, hvar han än uppträder, förstärkt att fånga åhörarnas intresse. Mr. Lund har nedlagt ett mycket uppskattadt och förtjänstfullt arbete inom svenskt föreningslif i Amerika. Hans uppträdande har kommit säkerligen att hälsas med glädje.

Efter sjolfva programmet serveras kaffe med dopp, svensköl etc. Biljetter 75 cent för äldre och 25c för barn. Handhällets hos föreningsvärderna är gratis.

Skandinaviska baptistkyrkan. Vid söndagens möten uppteck ett missionsoffer, som uppgick till den väckarsumman af \$31.80. — Ungdomsföreningen valde en komité att samarbeta med andra församlingar inträssa de svenskar för att få en svensk afdelning i stadens allmänna bibliotek. Komitén består af J. P. Zettervall, V. Carlson och John Dalström. — Predikan och bönemöte nu om onsdag.

Föreningen Betanias möter på torsdagen hos Mrs. S. Anderson, 702 Simcoe st. På kvällen äro vi inbjudna att i tyska baptistkyrkan hålla ett möte, som blir gemensamt för alla baptistförsamlingar i staden. Nästa söndagsförmiddag predikar pastor Zettervall om "Levande bref". På kvällen blir det föredrag om "Förberedelser för Kristi kommande". Föredraget vill söka visa tillståndet i världen vid tiden för Kristi ankomst. — Vid ungdomsmötet kommer Mr. John Dalström att inleda samtal om "Våra plikter mot samhället i socialt afseende". — Julmorgonen kl. 6.30 ha vi julotta; kl. 7 på kvällen hålles söndagskollans julfest.

Programmet för Vasa Ordens julfest har nu fastställts och är som följer: 1) Musik—Svenska Orkester. 2) Hålsingstal—John E. Lidholm. 3) Sång—Svenska Sångbröderna. 4) Deklamation—Chas. Bruzell. 5) Musik—Svenska Orkester. 6) Byråmeddelningar—Mrs. Othilia Egnell. Sång—G. Hammarstrand. 8) Vingårdsdans — Svenska Folkdansarne. 9) Sång—Svenska Sångbröderna.

10) Musik—Svenska Orkester. II. Min hustrus affärer. Lustspel med sång i en akt.—Simon Bratt, kapitalist och husägare—Chas. Bruzell. Rebecka, hans fru—Othilia Egnell. Lukas Tratt, f. d. vinhandlare och numera friare—John E. Lidholm. Agapetus Kattun, handelsbiträde—F. Ullström. Lotta, i tjänst hos herrskapet Bratt—Anna Lidholm. Efter programmet serveras förfriskningar och dansas kring julgran. Som bekant är fiasten af staphen Nyårsdagen kl. 7 e.m. af Isländska godtemplarhallen, Sargent ave. och McGee st. (Tag Sargent ave. spårvägen, som stannar vid dorren.) Biljetter tillhandahållas hos medlemmar, och priset är 50 cent för äldre och 15c för barn.

Vid stadsvalen i fredags blefvo följande valda: Mayor, Thomas R. Deacon (acklamation). Board of Control, J. W. Cockburn, F. J. G. McArthur, Dan McLean, Charles Midwinter. Aldermen (Två år), Ward 1—A. L. Bond, Ward 2—F. O. Fowler (ackl.), Ward 3—J. Wallace, Ward 4—W. J. Davidson (ackl.), Ward 5—R. A. Riggs, Ward 6—R. J. Shore (ackl.), Ward 7—Alex. McLennan. (Ett år) Ward 1—R. C. Macdonald, Ward 2—C. R. Crowe, Ward 3—H. Gray, Ward 4—W. R. Milton, Ward 5—A. Skalar, Ward 6—Dr. J. G. Munroe, Ward 7—W. J. Long. School Trustees (Två år): Ward 1—G. H. Greig (ackl.), Ward 2—Arthur Congdon (ackl.), Ward 3—R. W. Craig (ackl.), Ward 4—J. T. Haig (ackl.), Ward 5—M. Abrahamson, Ward 6—Geo. Grisdale (ackl.), Ward 7—Dr. T. Glen Hamilton. — (Ett år) Ward 1—W. J. Bulman, Ward 2—Johnson Douglas, Ward 3—D. Sinclair, Ward 4—G. A. Lister, Ward 5—J. A. McKee, Ward 6—R. R. Knox, Ward 7—A. H. Brown.

Bylaw-röstingen utföll, som följer: Hospitalet 3,070 för och 3,897 mot. Controllers 2-årstermin: 5,672 för, 4,811 mot. Power Extension 4,505 för, 2,923 mot. Park Bylaw 3,396 för, 2,313 mot. Isolated hospital 3,482 för, 2,414 mot. Dessa siffror äro så till vida ofullständiga att röstingen från tvåvåna platser saknas. Detta är andra gången staden har röstat ned Ge-

neral hospitalets begäran om ett anslag af \$275,000.

Slutsåld. Praktupplagan af JULSTÄMMING. Några få exemplar finnas kvar af ENGELSKA OCH FOLKUPPLAGAN om rekvisition sker denna vecka. Skrif efter vår stora illustrerade katalog. **The Swedish Canadian Sales Ltd.** 234 Logan Ave. WINNIPEG, Man.

Min hustrus affärer KOMMA ATT GRUNDLIGEN DISKUTERAS PA Vasa-Ordens stora JUL-FEST NYÅRS-DAGEN KL. 7 E. M. af Isländska I. O. G. T. Hallen. Högaaktningfullt, SIMON BRATT, husägare och kapitalist.

Walker teater. Hela nästa vecka gifves af Walker teater af Wm. A. Brady Limited den spännande och intressanta komedien "Ready Money" (med matinee på juldagen och på lördag), som gifvits både här och anorstades med den största framgång. Denna pjäs allvarliga läggning hindrar icke att flere komiska poänger äro inlätade i den, och att man trots allvaret måste hjärtligt skratta då och då. Biljettförsäljningen börjar om fredag, "Bird of Paradise", en af de mest framgångsrika pjäser från New York, blir attraktionen på Walker teater nyårsveckan.

M. J. LEE REAL ESTATE, LAND OCH ASSURANCE Marriage License och naturalisations papper utställas.

Svea Boarding-House 312 ELLEN STREET rekommenderas. God mat och treffliga rum till moderat pris. Måltidbiljetter säljas.

FRITT För Julen För att visa eder att vi uppskatta eder som kund för de tio dagar, som började d. 11 dec., gifva vi bort ett par fina tofflor absolut fritt vid köp af hvilket par som helst af våra mans och kvinnors skodon. Vi sälja endast förstklassiga amerikanska skodon, som ni i butik på nedre botten måste betala \$5, \$6, och \$7. Som vår butik är på öfre botten, där hyran är låg, äro vi istånd att sälja dessa skodon för \$3.50 och \$4.50. Tusentals af Winnipegs bäst klädda personer veta, att detta är sant. Därför köp de skodon, Ni behöfver, från oss, där Ni erhåller god valuta för edra pängar och ett par tofflor gratis.

FRITT För Julen DEN ENDA SKOAFVÄR MED TVÅ PRISER I WINNIPEG \$3.50 och \$4.50 Glöm icke platsen.

Fritt Butiken i luften med prisen på ytan. **New York Shoe House** 264 PORTAGE AVENUE En trappa upp. Öfver Woolworth's nya 5, 10 och 15c affär.

Fin-fin lutfisk, importerad mesost, getost och gammlost samt andra svenska varer. Embarsrup, Kuriko, Ole-Oid och Uteine föres alltid på lager. Delikatesser för julen. Alla varor äro absolut friska och af finaste slag. Särskildt uppmärksammas ordres från utanför staden. Farmprodukter köpas till högsta pris. Sänd eder order idag. TELEFON GARRY 2250.

Swedish Importing & Grocery Co. Hörnet af Logan och Ellen Sts. 406 LOGAN AVENUE. Ordres från landsorten expedieras noggrant och skyndsamt.

Success Business College Försäkra eder om framgång genom att besöka Success Business College, Portage ave. och Edmonton St., Winnipeg — det största och mest framgångsrika handelsinstitut i västra Canada. Det har afdelningar i Regina, Moose Jaw, Weyburn, Vancouver, Victoria, Calgary, Lethbridge, Wetaskiwin och Lacombe. De fyra sista kallas Garbutt Business College. I dessa skolor användas 309 skriftmaskiner, och elevantalet väntas i år blifva 3,500. Svenska karna äro goda studenter och framgång väntas dem. Skrif till den mest lämpliga skolan för frt katalog.

A. P. CEDERQUIST Första klassens Dam- och Herrskräddare 201 BUILDERS EXCHANGE PORTAGE AVE. Telefon Main 4961 Ett försök och ni blir ständigt kund.

"Empire" Brands af Gypsum produkter försäljas mer än andra väggplaster på grund af deras öfverlägsna kvalitet. Är hafva gifvet dem en framskjuten plats i bygnadskonstruktion. Ni har icke råd att förbise "Empire" märkena för eder nästa bygnad. Efterskrif specificerande broschyr. **Manitoba Gypsum Co., Ltd.** WINNIPEG, MAN.

J. JOHNSON 483 Jasper Avenue, Elmwood. har öppnat **KOL OCH VED-AFFÄR** samt tillhandahåller äfven mjöl, hö, hafre och liknande varor. Försäljningslokalen blir på hörnet af Talbot ave. och Wolf st. Telefon St. John 2518.

NY AFFÄR. **A. OLSON & GEHS** 1086 Main Street Telef. St. John 1373 Fin-fint kött och korf ständigt på lager till billigaste priser. Sylta och delikatesser, passande för julbordet. Äkta svensk sylta. Tjugo års erfarenhet i preservering af kött och korf. Kom och se — och köp.

KOSTNADSFÖRSLAG UPPGÖRAS af BERG BROS. Elektriska kontraktörer. Specialitet: Uppställning af ledningar och utrustning af elektriska inrättningar för ljus och kraft. 297 Beverly Street, Winnipeg.

STARLAND STADENS FINASTE KINEMATOGRAF. Nytt program hvarje måndag, onsdag och fredag. Uppträdande af 1) Miss Amy Lawrence, förut med Geo. Edwards co., London, England. 2) Miss Agnes Eroll, Mezzosopran, Winnipegs gunstling. 3) Mr. Sam Ostrow, Starland-Tenor.

Skandinaver, Om ni vill hafva ett treffligt möbleradt rum, så kom till Mr. Songvedt, 673 Elgin ave.